

MAGYAR NÉPLAP

FUGGETLENSÉGI NEGYVENNYOLCZAS POLITIKAI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik minden szombaton.

Előfizetési ára:

Egész évre 6 korona; félévre 3 korona.
Amerikába egész évre 9 korona.

Szerkeszti

BUDAY ALADAR

Kiadja a „PÁZMÁNEUM”
nyomda és irodalmi vállalat.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VIII., Köztemető-ut 8. sz.

A hó első számához rendes melléklet:
»Páduai Szent Antal Lapja.«

A home steadról.

Igazságügyi tervezet.

Budapest, július 23.

Az igazságügyi miniszter véleményadás céljából néhány érdekelt testületnek megküldte a családi otthonról szóló törvény előadói tervezetét. A javaslatot már ősszel akarják előterjeszteni.

Lényeges rendelkezéseit a következőkben ismertetjük:

Az otthon, a mely a törvény védelmében részesül, alapítás útján jön létre. Otthont alapíthatnak a házastársak, vagy a kik kiskoru gyermekük, unokájuk gondját viselik. Az otthon csak ingatlanból, fekvőségből alakítható, értéke 8000 koronánál nagyobb nem lehet. Az érték megállapítását külön megszabja a törvény.

Jelzáloggal megterhelt ingatlanból csak akkor lehet otthont alapítani, ha a kölcsön legalább harmincz évre szól, az ingatlan értékének 75 százalékát meg nem haladja, vagy 4 százaléknál nem nagyobb az évi járadék.

Az otthon alapítási szándékát a telekkönyvi hatóságnál kell bejelenteni, részletesen, közokirattal igazolva a feltételek fenállását. Ha a telekkönyvi hatóság a feltételeket kifogástalannak találja, följegyzi a telekkönyvben az otthon e minőségét és külön hirdetményben is közzéteszi.

Legfontosabb a javaslatnak az a része, a a mely az otthonalapítás jogi hatásáról szól. Az otthonalapítás után létrejött törlesztési kölcsönre nézve az otthon csak úgy vonható végrehajtás alá, ha hátra-

lékos részletekről van szó. De nem lehet végrehajtást vezetni az egész hátralékos tőke fejében.

Személyi követelés miatt az otthon csak akkor vonható végrehajtás alá, ha a követelés az alapítást megelőző időből származik, vagy ha a követelés adón, tiltott cselekményen, egy éven belül szállított élelmi- vagy tüzelő-szereken alapszik (de csak kiskereskedőtől), vagy az otthon épületeinek javításán alapszik. Mindez azonban csak akkor érvényesíthető, ha a szolgáltatás a keresetindítást megelőző egy éven belül történt.

Ha jogos is a végrehajtás, az ingatlant rendszerint nem lehet végrehajtás alá vonni, hanem csupán haszonélvezetét. Kivétel az alapítás előtt telekkönyvezett dologi jog, az alapítás előtt öt évvel érvényesített személyi teher, a tiltott cselekményen alapuló követelés és az az eset, ha a haszonélvezet három év alatt sem elégítené ki a követelést.

Az otthont csak úgy lehet másra átruházni, ha az alapító házastársa is hozzájárul. Kiskoruaklétében a gyámhatóság jóváhagyásaszükséges. Az alapító azonban lemondhat az otthon e jellegéről. Az alapító halála után az otthon haszonélvezetét követelheti az örökös házastárs, a ki a többi örökösöknek évjáradékot ad részük után. A törvény részletesen intézkedik, hogy az alapító halála után is minél tovább, legalább is a kiskoru gyermekek felnevel-

kedéséig megmaradjon az otthon e jellege.

Az otthon létrejöttét megkönnyíti, hogy az e célra szükséges jogügyletek bélyegmentesek és a szükséges bizonyítványokat a hatóságok ingyen állítják ki.

A home stead, noha angol szó, eléggé ismerős a magyar népnek. Bele polgárosult a vágyaink birodalmába, mert sok jót érthetni alatta és ha jól, a magyar viszonyok tekintetben tartásával csinálódik meg ez az intézmény, sok áldást is rej magában. De így, a hogyan a tervezet igazságügyi miniszterünk szelnek bocsájtotta, nem felel meg a jogos várakozásoknak. Olyan benyomást tesz, mintha pusztán a végrehajtási novella kiegészítése kívánna lenni. Mintha más célja se volna, csak az eladósodott embernek utolsó menedéket biztosítani. Már pedig a homesteadnak a célja ennél sokkal magasztosabb, tehát a módjának is sokkal fenköltebbnek kellene lennie.

Munkaközben.

Hegedüs festménye.

Tulságosan sok megszorító rendelkezést tervez az igazságügyi miniszter. Olyan birtokos, ki ennyi különféle súlyos kívánságnak meg tudjon felelni, beh kevés akad e hazában! És a ki akad, annak nem áll érdekében, hogy „otthont” alakítson a birtokából. Az elég szilárdan áll így is.

Látszik, hogy a törvénytervezet készítésénél megint külföldi és régi törvényt másoltak le a megbízott urak. Ezuttal amerikaiat. Pedig a home stead még amerikában sincsen eléggé kipróbálva. De valósággal óriási a különbség a mi birtokviszonyunk és az észak-amerikai birtokrendszer közt. Ott mitől védtek a kisbirtokot, mikor az „otthont” törvényvel szentesítették? bizony a nagytőke ellen! Mert Amerikában birtok-éhségben szenvedett a nagytőke és hallatlanul magas áron csikarta ki a kis ember földjét, hogy azután a gazdasági életet a maga kényére alakíthassa és a kilicizált kisbirtokost cseléd, munkás, béres alakjában rabszolgaságba hajlíthassa vissza.

Nálunk ilyen törekvésre a nagytőke nem mutat hajlandóságot. Épp a nagyon gazdag emberek nem földéhesek, hanem a közepes pénztárcza akarna földet venni, jelentékenyen drágább áron is, ha csak kapna. Ám, minthogy a magyar földbirtok egy ötöd része már is kötött birtok (hitbizomány és egyházi vagyon) a kisbirtokot pedig legfőlegben kényszerűség viszi a vásárba (mint azt mult heti második cikkünk elég alaposan kimutatta!) kérdezem: melyik az a bizonyos vásárló fél, kinek kapzsisága ellen meg kell védeni a földecskét, hogy eladásra ne kerülhessen? Hiszen itt a zsidóság nem jelent valamit. A zsidó vesz itt vagy ott holmi dzsentrí birtokot, ha kastélyt talál rajta ősök képeivel és régiség-tárral, de hogy egymásután kiturná földjéből a kis gazdákat, arra eddig példa nem igen volt országunkban.

Ha az igazságügyminiszter jelen tervezetéből úgy lesz törvény, a hogyan most írva olvashatjuk, akkor Magyarországon a kötött birtok egy

uj fajtájával fogunk nyomorogni, melyre legkésőbb tíz év múlva már minden áron fogják keresni a gyógyszerert. Kérdés csak, hogy bírja-e majd száz okos a kutból kihuzni azt a követ, melyet most egy boldond bele dobna!?

Másik oldala az ilyes balog törvénynek az volna, hogy újból megnövelné azok számát, kik földnélküli jános létükre, de mert öröklött atyai természetük mégis csak a föld felé vonza őket és ez az atyai természet hogy megváltozzék, ahhoz kell jó száz esztendő — hát jelentkezni fognak a nagy uraknál cselédi állásra. No, bizonyos annyi, hogy az uri rendnek érdekében álland, mi szerint a cselédi kínálat folyton nagyobb legyen s így a cselédbér arányosan leszálljon — de már az államnak, a nemzetnek inkább az áll érdekében, hogy minél kevesebben legyenek cselédek. Többet ér mégis a legkisebbke gazda, mint a legzsirosabb cseléd.

Kíváncsian lessük, hogy a többi megkérdezettek, testületek, egyesületek, vármegyék és szakkörök minő véleménynyel lesznek a tervezetről. Hogy a politikai pártok miként gondolkodnak e tekintetben, az egyelőre nem fontos. A homestead sokkal inkább gazdasági és népjóléti kérdés, semhogy azt tisztán politikai szemüvegen át szabadna nézni. Még felekezettin se. Mert a ki még ebbe is belevegyíti a politikai pártkérdést és azt a hazugnál is galádabb röpke szót, hogy mindenki antiszemita, a ki a parasztert hevül, az nagy bünt követ el a magyar nemzet jövője és java ellen!

Muló kincsért . . .

*Muló kincsért, tünékeny élvezéért
Lelkőket áldozzák az emberek . . .
Késő a jaj, ha a börtön fala
S a kárhozat zordul rájok mered!*

*Késő a jaj, ha éltök alkonyát
Be nem ragyogja aggó szeretet
S késő, ha a végpercnek küszöbén
Istent a távozó nem látja meg!*

*A sir nem zár le minden számadást,
A siron tul az Ur országa van . . .
E földi hollywood előkészület,
A jó ott fenn folytatja boldogan!*

Gáspár Imre.

A pénznek nincsen szaga.

Bu Japest, július 21.

Valamelyik római császárról maradt ránk e közmondás, hanem igazán a gazemberek bátorítására őrizték meg napjainkig.

Csak tessék lopni, csalni, fosztogatni, lánykereskedést üzni! bátraké a szerencse itt is! Mindössze óvatosság tanácsos, hogy a büntető törvénykönyvvel össze ne ütöközzék az ur . . . és ha ilykép nagy pénzeket harácsol össze, nemcsak gondtalan jó életet biztosít magának, hanem: Becsület, Tisztesség, sőt Köztisztelet is jut az urnak . . . mindent megad a Pénz . . . és a pénznek dehogy is van szaga.

A város tele van ilyen meggazdagodott firmákkal. Járják a boszorkánytánczot a § és § közt, horgán ha meg nem akadnak (részben ők éberek, részben a hatóságok éhletetlenek!) akkor a »nép« kénytelen tisztelettel bámulni fel uri személyükre, mivelhogy a vagyon, a pénz tiszteletet parancsol.

Szorgalmas kezű munkás egész életén át fárad és jó, ha a betevő falatot minden napra meg tudja szerezni. Tisztességes kereskedő, iparos napestig robotol, jó ha valamicskét tud öreg korára félre rakni, ha ugyan bele nem bukik a vállalkozásaiba. Tisztviselő, orvos, tanár szegénységben öszül meg. De ők — az erkölcstelenség vakmerő lovagjai, kik csak a büntető törvény fogatkozásaiból és a becsületes emberek hiszékenységéből gavalléroskodnak — ugyan csak gavallérok, fogaton járnak, saját házukban laknak, becsületesen vagyonukkal a becsületes szegény népre mint szipolyok ránehezednek. Néha a közéletben is szerepet játszanak. A társadalomban irányítók. Sőt nem ritkán épp a becsületes ők képviselik.

A kinek pénze van, azé az erkölcsi fölény is. A becsületes szegény ember mi hányszor kénytelen meghunyászkodni, megalázkodni ilyen gaz előtt!? Mert ha egyszer meggazdagodott az ur, akkor nincs, a ki kérdezné: uzsora, csalárdság, fosztogatás, hamisítás, erkölcstelenség vagy mi egyéb sordorta ölébe a számot tevő vagyont?

Pedig az ilyen becstelen meggazdagodásnak rettentő romboló hatása van a társadalomra, a köz-erkölcsiségre. Azt kell látnia a becsületes szegénynek, hogy az ő tisztas felfogása, az ő tartózkodó, válogató erkölcsé nem ér annyit, mint a kellő pillanatban, ovatosan

mégis
becstelen
ki aztán
a kifakad
földön.
vagyon u
is ölébe

A mult
ilyen es
hány zu
számra fo
embereke
sirva kön
nek azt a
szemébe
ne itt nál
járt a me
Leleplezte
haramiák
három en
abból sz
nyésztésn
gyar lány
hol mulat
helyek tö
És ez az
polgár sze
nemcsak
nem — ó
gel kormá
valami u
ki, melyh
gesnek ta

Ne kére
kora lesz
lánykalmá
tését két
alakjában.
mellékes,
hét év. A
gának a t
vennie a
dólnie an
nak, hogy
Igenis: le
hozzá kell
Az a sok
alkalmazh
nyes bünt
megvetés
ugyan, há
adott lány
leánylilom
leplezett
völt csukv
nincs más.
becsületet,
gyon bizt
letes munk

Bánjunk
zal a közti
közkincs.
tességgel,
val lehess
tartani. Ak
vagyonát,
tisztesség
Akár mekk

mégis vakmerően kockáztatott becsstelenség. Ilyen tapasztalat váltja ki aztán a szegény emberből azt a kifakadást, hogy nincs igazság a földön. Hogy is volna? mikor a vagyon után még a közbecsülés is ölébe hull a modern haramiának.

A mult hetek krónikája gazdag ilyen esetekben. Lelepleztek néhány zugbankárt, a ki csomószámra fosztogatta a könnyen hívó embereket. Köztük egyik a nála sirva könyörgő becsapott embernek azt a barbár tanácsot vágta a szemébe: »Lőjje agyon magát, de ne itt nálam, hanem menjen mindjárt a mentő-orvosok állomás elé!« Lelepleztek egy másikat a gazdag haramiák közül, a ki öt év alatt három emeletes házat és vagyont abból szerzett, mit hungara-tenyésztésnek neveznek, vagyis magyar lányokat külföldre elcsábitott, hol mulatók és hasonló nyilvános helyek töltelékét adták a testükből. És ez az ember nemcsak a tisztos polgár szerepét játsza a fővárosban nemcsak gazdag háziúr volt, hanem — óh mily kevés bölcsességgel kormányozzák a világot! — még valami utazási szaklapot is adott ki, melyhez kormányunk szükségnek tartotta támogatással járulni!

Ne kérdezzük azt, hogy mekkora lesz érte a büntetésük. A lánykalmár már el is vette büntetését két hónapi városi fogház alakjában. Eh! mindegy az, és mellékes, akár két hónap, akár hét év. A lényeges az, hogy magának a társadalomnak kell itt átvennie a bírói szerepet. Meg kell dölnie annak az immoralis mondásnak, hogy nincs szaga a pénznek. Igenis: legyen szaga és legyen hozzá kellő orra a társadalomnak. Az a sokszor hallhatott elv sem alkalmazható itt, hogy ki a törvényes büntetést kiállotta, azt tovább megvetés ne sújtsa. Mert ugyan, ugyan, hát visszatért az a sok leányliliomság az által, hogy a leleplezett kalmár két hónapig be volt csukva!? Bünért engesztelés nincs más, mint a jóvátevése! Es becsületet, tisztességet nem a vagyon biztosít, hanem a — becsületes munka.

Bánjunk hát takarékosabban azáltal a köztisztességgel, mert ez épp közkincs. Ezt csak becsülettel, tisztességgel, tehetséggel és munkával lehessen megszerezni és megtartani. Aki gaz módon szerette a vagyonát, legyen kiközösítve a tisztességből, miként megérdemli. Akár mekkora volna is vagyona!

Igenis: szimatolni kell a pénz szagát. Mennél nagyobb a gaz uton gyűlt vagyon, annál messzibbre hasson el annak a szaga. És mindenki, aki becsületel él a szegénység kenyerén, kerülje el annak házat, táját, aki a becsstelenség kalácsát terített fel asztalára. Ennél különb elégtétel egyelőre nem kínálkozik a becsületes szegény ember számára, hát élvezze ki ezt az elégtételt határtalanul és kivétel nélkül.

A vörös kakas.

Budapest, július 24.

A kánikulának (kutya időnek) nevezett forró nyár bekövetkeztével szárnyra kel a falusi nép veszedelmes ellensége, a *vörös kakas*. Nagy városokban is rettenetes károkat okozhat, inkább azonban gyárakban, a hol föl van halmozva a gyulékony, vagy éppen könnyen robbanó anyagok, s a melyekben egymás hátán-hegyén végeznek az emberek nehéz munkájukat. Azt azonban ma már nagy ritkán hallani, hogy valamire való városban egész házsorok pusztulnának el tűzveszedelem által, mert az emberek jobban vigyáznak a tűzre, de meg az első vészjelre ott terem a *tűzörseg*, a mely csirájában fojtja el a veszedelmet s ha egyebet nem tehet, legalább *lokalizálja*, vagyis kiinduló pontjára szorítja a veszedelmet.

Másként van ez, kivált nyárnak idején, faluhelyen. A munkaképes lakosság hajnaltól késő estig kivonul a mezőre s ott végzi áldásos, de nehéz munkáját. Ki maradhat ilyenkor itthon? A maga-tehetetlen öregek, a még tehetetlenebb betegek és a gyermekesereg. Ezeket a távozó szülő — nagyobb biztonság kedvéért — még be is zárja az elhagyott lakásba. Hová legyen ez a szerencsétlen népség, ha hirtelen kigyul fejük felett a szalma, vagy nádödél? Pedig a veszedelem hamar megeshetik; elég ahoz a lakásban feledett gyufa, a melyhez könnyen férkőzik a gyermek. Játszik vele, ki a szobában, ki a csűr, vagy az istálló mellett és kész a veszedelem. A tébolyodottak — kiknek gyönyörűség a lobogó láng látása — még mindig

nincsenek őrizet alatt, hiszen oly kevés a kórház, hogy a lelki betegek tized részét sem fogadhatja be, a miatt ők is kész veszedelmei az emberiségnek. Nem pihen a gonoszság sem, ennek is nagy öröme telik benne, ha az emberekre veszedelmet zudíthat s elpusztíthatja mások keserves keresményét. Kipattanhat egy szikra a száguldó vonat kéményéből is, mely ebben a nagy szárazságban oly könnyen idézhet elő tűzveszedelmet.

Ha pedig falun, kivált a nyári hőség és nyári elfoglaltság idején tűz támad, akkor az addig dühöng, a míg a féktelen elem pusztíthatót lát maga előtt. Nincs a faluban elegendő víz, melylyel a tűz kitörésének pillanatában lehetne már az első lángocska kioltani, még kevésbbé van annyi víz, hogy a már előrehaladt veszedelmet megszüntethetné. Ha pedig lenne lehetőség a *vörös kakas* szörnyű repülésének meggátolására, még akkor sincs segedelem, ha az egész falu együtt van, mert a fejevesztett falusi nép (különösen tűzoltószerke, fecskendők, szivattyúk, létrák, vedrek sat. hijján) úgy sem ért a tűzoltáshoz; de még szerencse, ha kezét mozditja s nem nézi tétlen közönynyel, vagy éppen kárörömmel a mások veszedelmét.

Elértünk volna tehát a leglényegesebb ponthoz, vagyis *tűzrendésztünk* mostani állapotához. Boldog a művelt külföld, a hol nincs falu, a melynek ne lenne tűzoltósága s a mely ne lenne ellátva a korszerű tűzrendészet legszükségesebb eszközeivel. Már csupán a Balkánon támadhatnak oly óriási tűzvészek, mint a minők most dólnak. Az 1906-ik évről, tehát két esztendővel ezelőtt összeállított hivatalos adatok szerint, hogy állunk e tekintetben? Mintegy 2000 községnek van hazánkban szervezett tűzoltósága, a köteles tűzoltóságok száma 6300 körül jár. Egyáltalán semmi tűzoltósága nincs 7—8000 községnek! Ezekben tehát kényekedve szerint garázdálkodhatik a vörös kakas. Gépszivattyu alig 3000—3500 van az országban, szerkes szivattyu 10.000, kézfecskendő van mintegy 14.000. Micsoda sem-

miség ez, mikor mindenből 2—3 annyi kellene!

Még rémesebbé teszi a helyzetet falusi népünknek a tüzkár ellen való biztosítás terén tanusított végtelen nem bánomsága! Csakis ezen közöny okozza, hogy a hol nálunk egy-egy falu leég, ott egyuttal koldusbotra is jut! Nem téríti meg a szörnyű kárt senki, semmi, holott ha az emberek élnének a jó alkalommal, a rendesen befizetett tüzbiztosítás révén káruk nagyobb része megtérülne. Az is hanyagon végzi kötelességét, a ki immel-ámmal mégis biztosít; mert hányszor történt már, hogy az illető csak egy nappal mulasztotta, halasztotta el a biztosítási díj befizetését és éppen ezalatt pusztult el háza, műhelye, gabonája, takarmánya, mindene! Ugyancsak az 1906. esztendőre vonatkozó hivatalos adatokból tűnik ki, hogy azon évben az ország községeinek 48 százaléka, tehát 2 százalék híjján a fele szenvedett tüzkárokat. Ugyanis 7136 községben, összesen 25.000 esetben volt tűz, némely községben tehát akár 3—4-szer is egy és ugyanazon esztendőben. Tűz közben elveszett összesen 134 ember, elhamvadt 33.000 épület. A tűz által megemésztett vagyon értéke *negyvennégy millióhatszáz ezer korona!* Az emberek nem biztosítanak, tehát biztosítás révén összesen csak *tizenkilenc millió* térült meg! Ebből magára *Pest*-vármegyére majd 3 millió, *Zala*-vármegyére pedig 2 millió korona kár esik.

Ugy-e bár türethetetlen állapotok ezek? Már az iskolában tanítani kell a gyermekeket a tűz ellen való védekezésre, továbbá a tüzendészet és a tűz, valamint egyéb fajta károk elleni biztosítás hasznára. Az állam pedig — a mi egyéb művelt államokban különben is rég bevett szokás — tegye kötelezővé mindenkire nézve a tüzkár ellen való biztosítást, a községek mindenkire pedig a tüzendészet, tüzoltóság szervezését. Így akadályozzák csak meg a nemzeti vagyonnak máig oly példátlan mérvben történő pusztulását. Mert ugyan-ugyan vagyunk-e hát olyan gazdagok, hogy évenként 25—26 milliót bocsáthassunk a tűz martalékává.

POLITIKAI VILÁG.

Uj közös pénzügyminihzter.

Ujból erősen híresztelik, hogy Burján báró közös pénzügyminiszter nyári szabadságából már nem tér vissza a hivatalába, hanem leköszön. Utódja gróf Zichy János lesz. Ezzel kapcsolatban azt is halljuk, hogy nem a pénzügyminiszter lesz ezentul a boszniai tartományok legfőbb kormánytisztje, hanem önálló állást szerveznek e célra.

Főispánok változása.

Csillaghy Józsefet, a darabont időszak egyik utolsó maradványát, felmentették az árva megyei főispánságból; a király ez alkalommal a Lipót rend nagykeresztjét adományozta neki. Árva megye élére Bulla György az eddigi alispán lépett. — Háromszékmegye alispánja Elekes Béla megrongált egészsége miatt valóni készülni állásától. Utódja Metzner Béla képviselő lenne, kit mult héten nevezett ki királyunk a főrendiház tagjául.

A nagyatádi választás.

Miután Tallján Endre szolgabíró nem vállalja a jelöltséget, a választók egy része Prinke Sándor babocsaai bérli, másik része Szabó István csoknyai földbirtokos köré csoportosul. Elszánt választási küzdelem készülni. Mindkét jelölt függetlenségi.

Kossuth hazatérése.

Ugy volt, hogy mult vasárnap jó haza a kereskedelmi miniszter Károlyfürdőből, de betegsége miatt nem ülhetett vonatra. Végre kedd reggelig annyira javult, hogy óvatosan hazautazhatott Prágán át. Szerdán Pozsonyban pihent és csak aztán utazott tovább. Csütörtök délből érkezett a fővárosba. Ágyon kívül, de csak szobájában kell maradnia, hivatalba nem járhat. Orvosai azt tanácsolják, hogy újból pár hétre valami iszapfürdőben gyógykezeltesse magát.

Andrássy Gyula gróf itthon.

A belügyminiszter kedd éjjel érkezett vissza angolországi utjáról. Azonnal átvette a hivatala vezetését és Hadik János gróf államtitkár jelentését mindazon dolgokról, mik távolléte alatt történtek és elintézték kaptak.

A horvát bán büntett.

Rauch báró erélyesen s szigorral jár el azok ellen, kik minapi országjárásában megsértették, ellene tüntetést szerveztek. A dalmát tartomány községeiben pedig az osztrák kormány torolja meg a történt zavargásokat igen szigoruan. Ugy mondják, a király felhatalmazta a horvát bánt, hogy minden zok-szóért vegyen magának elégtételt és ne tanusítson kiméletet. Ha a horvát nép még annyira királyi kegy után se fordult vissza a tiszt és békés utra, akkor érezze a törvény szigorát. Ezen királyi felbuztatás alapján Rauch báró minden elfogott vagy kinyomozott tüntető ellen eljárást indít, rájuk négy-tíz napi, sőt egy hónapi fogságot is szab. A knini község-tanácsot feloszlatták, a községet most kormánybiztos igazgatja, a tanács tagjai mind börtönben ülnek. Ezek indították ugyanis Rauch ellen a hajszát és tüzelték a népet annyira, hogy az bottal és kövel ostromolta meg a bán fogatját.

Pángermán fészkelődés.

Fehértemplom délmagyarországi városka megint olyat tett, hogy szinte provokálja a kormány beavatkozását. A pángermánok ujra fészkelődnek. Az történt ugyanis, hogy Lipót Szalvátor királyi herceg sorra járja a tüzérség állomásait és vizsgálja. Így megfordult Fehértemplomban is, honnan mikor bucsuzott, társasvacsorát rendeztek tiszteletére. Mikor aztán a zenekar a híres gotterhalte nótát zendítette, persze minden sváb lakáj felállt és állva is maradt. Csak a polgármester elégedett meg annyival, hogy felállt ugyan és meghajolt a kir. herceg felé üdvözlés képpen. de mindjárt le is ült. Ezért megharagudtak rá a svábok és legott rendkívüli városi közgyűlést kértek össze, melyen 32 szavazattal 23 józan szó ellenében rosszslásukat fejezték ki iránta. Egy ügyvéd vezette ezt a mozgalmat! Sőt azt is elhatározták, hogy botor végzésükről feliratban fogják értesíteni az uralkodót meg az uralkodóház tagjait! No, az ilyen szolgálalkúségre csak egy ráillő szava van a magyarnak, de azt nem írom ki, mert még utóbb felmennek Bécsbe és azt is elvégzik a drágalátosok!

Apponyi Bécsben.

A kultuszminiszter, Apponyi Albert gróf kedd este Bécsbe érkezett, ahol 3 napon át időzött. Mint a magyar kormány felhatalmazottja tárgyal az osztrák kormányval, előkészítvén az őszi politikai életet és a delegációt.

Hegyeink
Nincsen
Tudom. h
Akárhog

Nincsen o
Jó lakói
Szeretel
Hegyeink

Magas he
Imádkozn
Rzert va
Hegyeink

S a ki ir
Az én ég
Haza mé
Hegyeink

Kor

— Kor

Tele
vérrel, t
és szab
fiainak

A zs
gazdagi
történet
harmczk
be a zs
ság lesz
lekedete
zedék.

Mind
lékü Ga
dicső c
sorait, a
zsarnoki

Har
Mind
Harm
Kont

Kont
nitja a
mény. v
hatalmas
királyhá
szersmin
nokságo
sem!

Nagy
hogy a
megprób
várnak a
az óriás

TÁRCZA.

Hazafele . . .

Hegyeink közé már hazafele vágyom.
Nincsen több ilyen hely kerek e világon.
Tudom, hogy nincsen több ilyen kedv és fészek
Akárhogy keresem, akármerre nézek.

Nincsen ott oly érdekharcz, mint a nagyvilágban.
Jó lakói között béke, boldogság van.
Szeretet galambja fészkel minden házon . . .
Hegyeink közé már hazafele vágyom.

Magas hegycsúcsokhoz közel van az ég is.
Imádkozni jobban lehet ott tán mégis.
Azért vágyom ima minden hívő száján . . .
Hegyeink közé már hazafele vágyom.

S a ki imádkozni tán legjobban szeret.
Az én édes anyám, haza vár engemet.
Haza mék, haza mék, ne hiába vájjon . . .
Hegyeink közé már hazafele vágyom.

Kusszkó Dezső.

Kont, a kemény vitéz.

— Kont és társai Zsigmond előtt. —

Tele van Magyarország története
vérrel, tele vannak lapjai a hazáért
és szabadságért vértanui halált halt
fiainak szenvedéseivel, végsőhajával.

A zsarnok Zsigmond király is
gazdagította a magyar vértanúságok
történetét egy véres lappal. Kont és
harmczkét társának halála szennyezi
be a zsarnok emlékéét s amíg igaz-
ság lesz a földön, ezt a rémes cse-
lekedetet el fogja ítélni minden nem-
zedék.

Mind szavaltuk a halhatatlan em-
lékü Garai János, a magyar előidők
dicső dalnokának hangzatos vers-
sorait, amelyekben elégtételt adott a
zsarnoki harag áldozatának:

Harmincz nemes Budára tart,
Mind kős, halálra kész,
Harmincz nemes vitéz élén
Kont, a kemény vitéz!

Kont Istvánról csakugyan azt ta-
nitja a történelem, hogy ugyan „ke-
mény vitéz” volt! A Héderváryak
hatalmas nemzetségének tagja, hű
királyához és nemzetéhez, de egy-
szersmind nyakas magyar, ki a zsar-
nokságot nem tűrte még királytól
sem!

Nagy Lajos halála után talán érezte,
hogy a dicső király elhunytá után a
megpróbáltatás mily súlyos napjai
várnak a magyarra. Törpéket látott
az óriás örökében. Ezért, vagy mert

a dicső Anjou után nemzeti-királyt
akart volna Szent István trónján
láttni, összeesküvést szőtt örökösei
ellen s részt vett a Korinthyak láza-
dásában. Nem hajtott főt Zsigmond
király előtt sem, kinek talán római
császársága nem tetszett neki, mert
attól félt, hogy vele elhomályosítják,
vagy legalább háttérbe helyezik Szent
István király koronáját.

Kont ebben sem csalódott. Zsig-
mond király többet bibelődött a kül-
földdel, mint szent István koronájá-
nak birodalmával. Esküszegései, zsar-
noksága, pazarlásai magára vonták
a nemzet haragját s valóban ő volt
az egyetlen magyar király, kit a ha-
ragvó rendek börtönbe zártak.

Kont Miklós haragja engesztelhe-
tetlen volt. 1343-ban több csatában
verte meg a király hadait. A túlsúly
által legyőzve aztán a szerémségi
rengetegekre menekült társaival.

Innen került Budára, Zsigmond elé.

A vélemények eltérnek a nagy
jelenet történetének leírásában. A
költői képzelem úgy adja elő a dol-
got, hogy Kont s a harmincz, vagy
harminczkét nemes önszántából vo-
nult fel Budára, hogy a zsarnokot
figyelmeztessék kötelességére s oly
igazságot hangoztassanak előtte, ame-
lyeket nem hallhatott udvaronc kör-
nyezetétől.

A történészek ellenben úgy adják
elő az esetet, hogy *Laczky* macsói
bán *álom közbe* lepte meg a buj-
dosó hősokeket. De nem mert velők
kegyetlenkedni, nagyon a javukra
szolgálhatott az országban uralkodott
általános elégedetlenség. A ravasz
bán tehát *inkább rászedte őket*. Ke-
gyelemmel biztatta őket, bár nem
kértek kegyelmet s rábirta, hogy a
király elé járuljanak.

Kont és társai pedig utra keltek.

Hogy csöppet sem voltak hódoló
kedvben s inkább azért akartak a
király elé állani, hogy őt megtérésre,
jobb meggyőzésre bírják, az már
valóban kitűnik a történészek elő-
adásából.

„Az áruló te vagy!” dörgé a
költő szerint Kont Zsigmond királyra.

Kegyetlen igazságokat vághattak a
szeméi közé, ami az ilyesmihez akkor
még nem igen szokott kényurat
annyira kihozta sodrából, hogy min-
den ítélkezés nélkül és így törvény
ellenére a Szent György terére hur-
czoltatta őket s Kontot lefejeztette
nemes társaival együtt.

Bármint történt legyen a dolog,
Hédervári Kont István emléke örökké
megmarad s minden időben példája
lesz a szabadságért élő-haló, zsar-
nokságot nem tűrő, büszke, nemes
főurnak.

Krisztus és a démonok.

A démonok eltaszított lelkek.

A gerazénusok földjén történt
eseményekről Lukács evangélista
(8, 31.) írva, közli a gonosz lelkek
felkiáltását, mikor kérték Jézust, ne
parancsolja nekik, hogy a mély-
ségbe kelljen visszamenniök. La-
kásukat addig ama megszállott em-
berekben tartották és kivánták, hogy
ha már ezeket elhagyniok kell,
legalább a disznókban vehessenek
új hajlékot. Jellemző kívánság volt
ez: Mig a föld felszínén (ember-
ben) lakhattak, némileg jól érezték
magukat; a mélységtől azonban
féltek és irtóztak; embert meg-
szállani és azt gyötörni, ez mulat-
ság volt nekik, mit a mélységben
nélkülözni kénytelenek. Azonban
tudják, hogy igazi szállásuk odalenn
van, a mélységben. Mikor oda
száműzve vannak, félelemmel és
irtózáttal telnek meg. Leginkább
azért irtóznak e helytől, mert tud-
ják, hogy örökös szállásuk marad
az. Megmondta Üdvözítőnk (János
16, 11.): »E világnak fejedelme már
elvette az ítéletet!« Az ítélet úgy
szólt, hogy távol, lent, messzi az
Urtól kell sanyalásban lennie és
maradnia . . . mindvégiglen . . . vég-
telenül. Akkor hallotta ezt kiszabva
magára, mikor a bukása bekövet-
kezett, mikor az igazságból kisza-
kadott, mikor vonakodott az Urnak
dukáló engedelmességet és aláren-
deltséget tanusítani. A lázadó szelle-
meket (az ördögöt és a bukott angyalokat)
Isten nyomban sújtotta büntetéssel.
Ekkor és számukra te-
remtette meg az örök tüzet. Ezt is
Krisztusunk ajkáról tudtuk meg
(Máté 25, 41.): »Az örök tűz Sátán-
nak és az ő angyalainak készült
el.« A mélységtől tehát azért retteg
a Gonosz, mert ott ég az örök
tűz, mint az ő bünhesztésének
szerszáma. Ha e tüztől es mély-
ségtől kis időre szabadulhat, akkor
megkönnyebbül és bizonyos fokig
mulat is.

Az Istentől eltaszított lelkek ta-
lálkoztak Jézussal, mikor az embe-
rekben megszállást tartottak. Nem
szívesen találkoztak vele. Olvassuk

sz. Márkusnál (1. 24.) hogyan sivalkodnak az Üdvözítő felé: »Azért jöttél ide, hogy minket megronts?« Olvashatjuk ezt sz. Máténál is (8. 29.): »Azért jöttél ide, hogy minket idő előtt kinozz?« Szólásaikból megérthetjük mi is, hogy a feddhetetlen, bűn nélküli Jézus élete és működése nekik sok kint okozott, hogy általuk romlásukat félték, hogy miatta jövőjükön aggódtak. Az eltaszított lelkek e szólásaikkal mintegy igazolták is Jézus tanítását a megtörtént iteletről és az örök tüzről.

Az időben a pogányok bálványaik képében az ördögnek hódoltak, Izrael népét a farizeizmus és a saduceizmus mételeyezte meg lelkileg. E két téren fél a Gonosz Jézus beavatkozásától. Jézus pedig érezte is vele, hogy országlásának ime alkonyodik, mert nem csak maga tördelte a szarvait, hanem a tanítványait is felruházta a szükséges hatalommal, hogy a Sátán ellen sikerrel viaskodhassanak. Meg is mondta nekik, (mint ezt már egyszer említettem), hogy mikor nevében és ereje által egy ízben Sátánt megalázták, ő — az Üdvözítő — látta, hogy úgy bukott alá a mélységbe, mint villám szokott égből a földre (vagyis hirtelen és feltartóztatlanul). Mikor teljesedésbe mentek a próféták mondásai Jézuson a szenvedést illetően, akkor így szólt isteni Mesterünk (János 12. 31.): »Most van az ítélet a világ fölött, most lesz kitesztva a világ fejdelme!« Mert a kinok és a halál árán akkora lesz Jézus befolyása, hogy Sátán elveszti terét a világban és nem lesz többé itt mulatása, enyhülése, szabadsága még pillanatra se! Amiben eddig mintegy kárptólást talált, az igazak kinzása és megöletése, emberek csalása és rontása, ártatlanok csábitása és gonosz indulatok tüzelése, ezentul szünetet kap.

Mikor Megváltónk a világba lépett, hogy nyilvános tanítását megkezdje, égből jövő szózat igazolta mennyei küldetését; hasonló égi szó igazolta őt akkor is, mikor a nagy pillanat elérkezett — halála

előtt. Ugyanis olvassuk (János 12. 24. 28.), hogy Jézus megjelölte ezt az órát, mint fontosat, mely eljött, hogy »megdicsőitessék az ember Fia« és kérte is a mennyei Atyát, hogy most, most dicsőítesse meg az ő nevet. Erre szózat jöve az égből, mely mondá: »Meg is dicsőítettem és ismét megdicsőítem!« A sereg, mely ott együtt volt, hallotta e szót, mint ha mennydörgést hallott volna és mások mondták: »Angyal szólt hozzá!«

Harmadnapra pedig ez órától mi történt? ugyebár, a holtra kinzott, megölt és eltemetett Jézus diadalt vón a halálon? Feltámadott! Fel! De nemcsak a halálon vett diadalt, hanem meggyőzte Sátánt és szövetségeseit, legyüre a pokol erejét. Megdicsőült benne az isteni név, az átszellemült ember fia, annak megdicsőült teste vala magasztalására a mennyei Atyának. A feltámadás pillanata volt az, melyben eltiportatott a régi kigyó feje. Addig imádás járt ki neki a pogányok részéről, most az imádás visszajár Istenre (egyszülött Jézus fiában) és Sátán visszabukik a mélységbe, hol kárhozata tart minden enyhülés híjjával.

»Isten megengedi, hadd tumbolja ki magát Sátán az ál-hatalomban, hogy azután pehelyként szétszórja ezt a semmi-hatalmat. És Sátánt mindig ott éri a csufos kudarc, hol leginkább elbizakodik erejében. Mikor szabadságot kapott arra, hogy megölje Krisztust, ehhez felhasználta a kinok minden tövisét, hogy fájdalmait és áldozatját növelje; mikor azonban Jézus feltámadott, akkor mind e tüskéknek hegye letört. Így lesz ez majd a végítélet előtt is; akkor is hatalmat fog kapni, hogy az Üdvözítő országát majdnem végkép leigázza, még Antikrisztust is fog állíthatni; ez lesz azonban az utolsó harcz, melyet embereken keresztül Isten ellen folytathat, mert mikor Jézus szájából el fog hangzani a lesújtó ítélet, akkor mindenkorra és végképpen el fog merülni a mélységben, a sötétségben.«

E nyilatkozatból is megértjük,

hogy a démon el van ítélve a sötét mélységre; de mert mégis látjuk és tudjuk, hogy van működése a földön, kérdés már most: hogy ezen itteni vándorló járása jelenti-e büntetésének időleges megszűnését? Felelet: Nem jelenti; Sátán eltaszítottága megmarad akkor is, mikor földön jár, mikor embert vagy állatot száll meg. Olyanforma az ő állapotja, mint a lázbetegé, ki egyformán szenved akár elefántcsont-ágyra vetnek neki fekhelyet, akár napsugárban fürdik. Olyanforma az állapotja, mint amirabé, kit némi sétára bocsátanak a fegyház udvarában, de ki azért csak úgy rab marad, mintha bilincsen ülne a zárka fenekén. A démonnak van tudomása megítélés és eltaszított voltáról és ezt a gyötrő tudatot mindig magával hordja, akárhol időzzék.

Akvinói szent Tamás mondja hogy még akkor is, mikor elhagyhatják a örök tűz helyét, mikor járják a föld tereit, akkor is pörázon tartatnak Isten akaraiánál fogva; sőt ebben is engedelmeskedni kötelesek, mert hiszen csak alárendelt teremtményei az Urnak. Mig a világ története emberek életéből alakul ki, addig a démon is egyik alkatrésze e világnak és van befolyása a dolgok menetére. A tüziük a bűnhődés helye, az elhomályosult légtér az emberek próbálásának helye. Csak a világtörténet végén, az utolsó ítélet napján lesz a démon számkivetése és eltaszítottága, bűnhődése és kárhozata teljes. Ekkor vége a szerepüknek, bezáratnak a pokolba és bűnhődnek mindörökké.

A pokol most is ég és lohaszthatatlan a tüze; azért félnek a démonok attól és azért kérik Jézust, hogy inkább disznókba bocsássa őket, semhogy egyenesen oda kelljen visszafutniok. Azt is jól tudják, hogy ez lesz majdán végtelen időkre a szállásuk és hogy kegyelemre nem számíthatnak. Mikor a világban csatangolnak, akkor is leveri kedvüket a tudatuk, miként a sétáló rab sem vidul fel, hiszen tudja, hogy csak fogoly ő akkor is

mikor Isten gyen totta tartott állott választó zadást eltaszított most választó módjában al számított hogy eredet is? H kárhoz bitott csabított

A de csupa Persze mert holott ezt az higyjű melyek fogva szabad nek ha mon ez idő vilagn szabad

Az büntet kit. Ne vesztet csak é volt v ennyir tüzben szenved teremti és őt addig kodik köteles

Állap ez a tu is kinc ménye ugyszó náját kása u ban tar

mikor kis szabad levegőt szívat. Isten nem akarta, hogy ördög legyen a démon; kegyelemben tartotta és mindenkor abban meg is tartotta volna, de a démon ellenállott e kegyelemnek és inkább választotta az ellentmondást, a lázadást. Önként választotta tehát az eltaszított állapotot és ez aztán most már maradandó sorsa. Önként választotta, de elhagyni nem áll módjában. Megmaradnia kell abban akarata ellenére is. Sohasem számíthat kegyelemre, nincs utja, hogy bármiképp is megtisztuljon és eredeti szépségét visszanyerje. Hogy is? Hiszen az ember is örökké kárhozik el, pedig ez csak elcsábított áldozat, holott Sátán maga a csabító.

A démonok szenvedésének helye csupa tűz. Igazi, valóságos égő tűz. Persze, mégis nem közönséges, mert hisz égetni bírja a démon, holott az lélek. Nem igen érti meg ezt az elménk, de hogy így van, higgyük el a kinyilatkoztatásoknak, melyek mondják e tüzről, hogy fogva tartja a démon és kinozza szabad akaratától és természeti erőinek használatától megfosztja. A démon fogoly e tüzben. De mert ez idő szerint ő még alkatrésze a vilagnak, azért van csatangolásra szabadsága, miben kedve is telik.

Az eltaszított lélek tehát anyagi büntetést is szenved, nemcsak lelkit. Nem csak látnia kell, hogy mit veszített el és mit nyert helyébe, nemcsak észlelnie kell, hogy mekkora volt vétké, mely Isten haragját ennyire fejére vonta, hanem anyagi tüzben és millió kudarcban is szenved; míg a világon minden teremtmény az Isten felé vonzódik és őt többé-kevésbé el is éri — addig a démon Istentől elrugaszkodik és mégis alárendelt, szolgálköteles marad!

Állapotán nincs segítség, tehát ez a tudat nagyon kinozza és fogja is kinozni vég nélkül. A teremtmények legszebb tulajdonságát, ugyszólván a méltóságunk koronáját — a szabadakaratot — bukása után csak abban az egy irányban tartotta meg a démon, mely-

ben a lázadása pillanatában magának kiválasztotta: vagyis folytonos ellentmondásra és lázadásra... Lehetetlenné vált számára, hogy maga akarataból bármit is olyat tegyen, mivel a megbántott Urat engesztelhetné, megbékíthetné és ez a lehetetlenség az, mi kinjait mértéken túl is fokozza. Megsemmisülésre sincs szabad akarata. Léteznie kell, de boldog többé nem lehet soha!

Ehhez járul mint minden másodrendű büntetés az érzéki, az anyagi, a tűz. Míg a világtörténet folyik, addig ez enyhét tapasztal abban, hogy meg van engedve a démonnak, kilépni a tüzfészekből és csatangolni a világban. Mikor a végítélet szava el fog hangozni, akkor nem lesz többé ilyes enyhítési mód, akkor ez a büntetés is valóságos szigorral fog rá nehezedni. Tóbiás könyvében olvassuk, hogy a démon hét férfiut megölt, de Ráfael arkangyal megragadta őt és lánczra verte felső Egyiptom pusztájában. (6, 14. és 8, 3.) Az exegeta úgy fejti ezt meg számunkra, hogy Isten parancsot adott I a démon ellen, hogy nem szabad egyelőre kilépnie a pusztából. (Azért pusztába a zárás, mert ott alig járt emberi lény, ki-ben kárt tehetett volna, kin boszuját kitölthette volna!) Az Ur azzal fenyegette Asmódeust, hogy irtóztató ütésekkel kap, ha megmozdul, azután odaszögezte a pusztához, miképp a birkózó leszögezi ellenfelét, végül megvonta tőle a természeti erőt.

A szentírásból megérthetjük azt is, hogy nem minden démon bír a képességgel, mely által a világban járhat; némelyek már most is a pokol kárhozában vannak lánczolva; mikor pedig a végítélet elérkezik, akkor mind a gonosz lelkek oda lesznek kényszerítve és a kapu bezárul számukra, nem lesznek többé pillanatra sem szabadulásuk.

A démon eltaszítottsága tehát többszörös. Az első akkor következett be, mikor a bukás történt; akkor kapott ítéletet és átkot a fejére (maledictus damnatus). A második akkor lett, mikor Jézus le-

győzte a démon országát a feltámadás által. Harmadik lesz akkor, mikor az utolsó ítélet meg fog történni. Akkor Sátán megszegyenül a boldog lelkek nagy seregének látára, mert mindezeket megkísérté ő, meg is gyötörte, kinozza és ravasz fondorlattal, kínos próbákkal őket az Urtól eltéríteni akarta. De sőt ezen diadalt vívott boldog lelkek maguk is törvényt ülnek a démon feje fölött, tehát újból megszegyenül.

A végítélet után azután nincs többé enyhülése. Öntudata fogja marcangolni, de meg nem emészti őt. Mindenkorra törött marad a széttiport kigyófej, de meg nem halhat. A Sátán kidobatik és künn is marad (a világ keretén kívül!) de bármiképp kíván, a semmiségbe el nem merülhet. Kárhozott, de nem semmisül meg!

Az aventini vak nő. (4)

A tömeges kivégzések színhelyéül Nero vatikáni czirkuszát szemelte ki. Ezek a kivégzések tudvalevőleg nemcsak a legválogatottabb kegyetlenséggel lőnek végrehajtva, hanem a tömeg gunyjával is jártak, mely fájóbb volt a kínzásoknál. A zsidók Rómát lángba borították, tehát őket is a láng emészte el! Ennek alapján Nero az elitelteteket szurokba mártatta és gyulékony anyagokba hengergette s ily módon czölöpökhöz kötöttetve őket, este élő fáklýák gyanánt meggyújtatta. Mit érdemeltek volna egyebet ezek az ember-telen gyujtogatók és tolvajok, mint hogy vadállatok marcangolják őket széjjel? Ámde Nero szarvasok bőrébe is varratta őket és rájuk uszította a vérebeiket, a melyek aztán mindnyáját darabokra tépték.

A vatikáni czirkusz, valamint a szomszédos kertek napról-napra, estéről-estére a legborzasztóbb jeleneteknek lettek tanuivá. A szerencsétlen emberek százai szenvedték el így a kínok kinját, a rettenetes halált. Nero különösen a gazdagabb zsidókra vetette ki hálóját, a kiknek vagyonát elítéltetés után lefoglaltatta s e vagyonnal aztán a szegény ró-

mai nép nyomorát igyekezett enyhíteni. S ha netán előfordult, hogy zsidó férfiak nem kerültek hurokra, úgy az asszonyokon volt a sor, kiket a bíró állatias kinzások után halálra ítelt, ha vonakodtak férjeik rejtekhelyét elárulni.

Leirhatatlan volt az ijedelem és a rémület a zsidó lakosság körében. Mennyire hálálkodtak Istennek, hogy a tűzvészben megóvhatták ingóikat a megsemmisüléstől és ime most százával veszítik el életüket és ártatlanul szenvedik el a pokol összes kínjait. Mindnyájan készen voltak rá bármely pillanatban, hogy elfogják s a vérpadra hurczolják őket. A ki csak tehette, titkon megszökött Rómából, mások pedig elrejtöztek a zsidó katakombákban, a föld alá.

Egy ily földalatti temetkező helyen valamelyik éjjel, úgy augusztus közepe táján gyűlésre verődtek össze a zsidók. Lehetek vagy tizenketten, a kik a holtak társaságában tanácskoztak sorsuk fölött.

— Egybehivtalak benneteket, — szólalt meg vezetőjük, — hogy megbeszéljük, miként hárihatjuk el ebben az átkozott Rómában Izrael megsemmisülésének fenyegető veszedelmét. Mint áldozati bárányok, lassan-

kint mind a vágóhidra jutunk. Mit vétettünk, hogy az Ur keze oly súlyosan nehezedik ránk? Kiömlött víz módjára folyik el a mieink vére és senki sincs közülünk, a ki legalább eltemetné a holtakat atyáik mellé.

mert Istent és a törvényeket káromolta. A főtanács a világ összes zsinagógáival tudatta, hogy mi az ő követőit, Beliál fiait, kik keresztényeknek nevezik magukat, vessük ki magunkból. Te azonban megtűröd a megfeszítettnek hiveit, a ki bűnös nagyzási örületében Isten fiának nyilatkozta ki magát s a kit mint ilyent imádnak is a keresztények. Te ezeket a kivetettek a zsinagógába bocsátottad, sőt magad is bárátságos lábon állsz Pállal, az árulóval, ki írásban és szóval Mózes törvényét és ősei hagyományait tapodja, ki a körülméltetést szükségtelennek mondja és Isten választott népe elé helyezi a pogányokat és bálványimádókat.

Hymenäus, kit Pál apostol ugyancsak Timotheushoz intézett irataiban szintén elszánt ellenfélnek jelez, valamint mások, igazat adtak a szőlónak.

Sándor, a kovács, folytatta:

— Azt kívánod, hogy veled megbeszéljük, mikép kerülhetnők el Izrael pusztulását, a melylyel Nero bennünket megfenyeget. *Aldozd föl a keresztényeket* s ezzel mentve leszünk. Nem a zsidók, a mindenkor hü alattvalók, kik Róma és a birodalom ellen vétkezni sohasem tudtak, nem ők, hanem a kivégzett-Názáreti hivei azok, kik Rómát fölgyújtották.

— De te magad is épp oly jól tudod, mint én, — veté ellen az előlülő archisynagogus, — hogy ők szintén ártatlanok a veszedelem előidézésében.

— Tudom, — felelte a kovács, — de most ismétlem, a mit egykor Kaiphas főpap mondott: „Jobb, ha egy ember hal meg, mintha egy egész nemzet meggyönkre.“

Sándor indítványa általános tetzésre talált. A bünt a keresztényekre háritani, egyedül ez fogja megszüntetni a zsidóüldözést.

— De hogyan jutassuk e vádat a császárhoz?

— Ezt magamra vállalom, — szól Sándor. — Lássátok, hogy nemcsak beszélek, hanem áldozatot is hozok, A részleteket bizzátok reám. Annyit azonban ígérek neked, — fordult

Most Sándor, a kovács, emelt szót, ugyanaz a férfiu, a kiről szent Pál oly keserű panaszt hallat szent Timotheushoz iniézett mindkét levelében. (I. 1, 20; II. 4, 12.)

— Ha kérded, hogy mi a bűnünk, — kezdé az elkeseredés hangján, — úgy talán mai szavaimat nagyobb figyelemmel fogod kísérni, mint eddig. A mi jeruzsálemi főpapjaink a Názáretit, a kinek nevét ajkam sohasem ejti ki, halálra ítelték,

most az és társa tények lesznek,

Plantáségbeajt

— M

talán, —

Lépsrő

vagyok

rendes s

melyek

telen vag

melyek r

Oh, ha

keimre, k

inkább

oda. Vag

kell bizn

ideje, ho

jak el.

tiumból

gondolta

ilyen látv

Nagy

a tapaszl

most az elüljáróhoz, hogy ez a Pál és társa, Simon halász, kit a keresztények Péternek hívnak, az első lesznek, a kiket bárd alá hajtok!

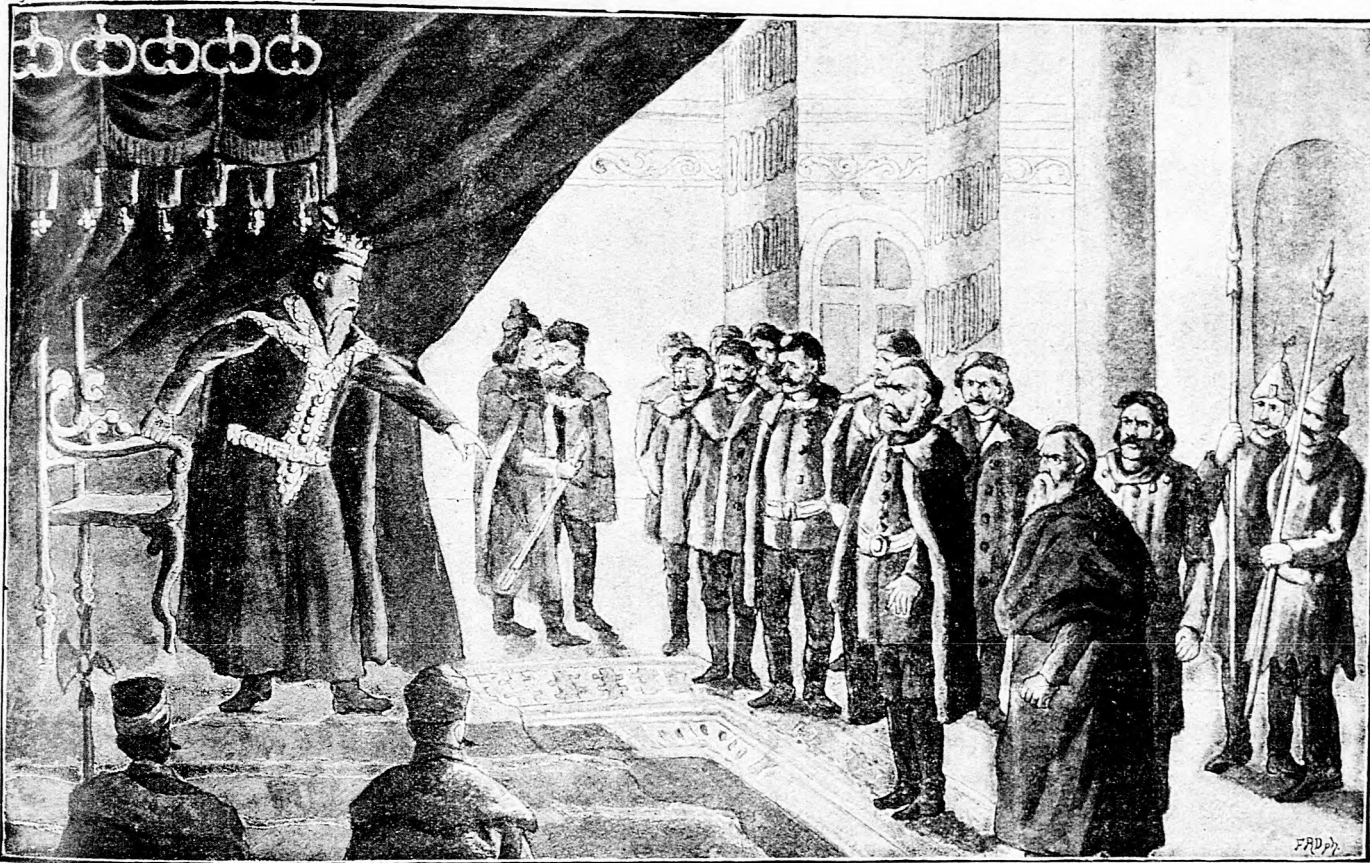
*

Plantillát a vakság egészen kétségbeejtette.

— Mily csapás, — sóhajtozta unatalan, — hogy nem láthatok többé. Lépésről-lépésre a mások vezetésére vagyok utalva s nem végezhetem rendes szórakoztató foglalkozásaimat, melyek naponta kínálkoztak s kép-

és hódolóí, kik eddig a palotában fölkeresték, elmaradtak és egy sem akadt közülök, ki a szerencsétlenség idejében melléje állt volna. Szive tehát ilyenformán megkettőzött szeretettel fordult a gyermekek felé. Stephanus-szal immár gyakrabban tanácskozott a nevelés felől, a mivel azelőtt jóval kevesebbet törődött. Stephanus ilyenkor óvakodott keresztény mivoltáról tanúságot tenni, de a miket a nevelésről előadott, azon alapelvek nem voltak a po-

lanul szenvedett urnője miatt. Házon kívül csupa nyomoruság és szükség, a min sehogy sem tud segíteni, idehaza pedig a vak nő jajgatása éjjel-nappal. A leégetteket legalább szóval vigasztalhatta, de urnőjét már nehezebb volt megnyugtani, szórakoztatni és gyámolítani. És mely forrásból nyújthatott volna hatékonyabb erősítést a boldogtalan nő számára, ha nem a szent keresztény hit kiapadhatlan forrásából! Plantilla, ki a gondtalanság ide-

Hédervári, Kont és társai Zsigmond király előtt.

telen vagyok ezernyi oly dologra, a melyek máskor életemet kitöltötték. Oh, ha nem gondolnék gyermekeimre, kívánnám magamnak, hogy inkább a lángokba veszttem volna oda. Vagyonom kezelését szolgálaimra kell bíznom, pedig éppen most volna ideje, hogy mindenben magam járjak el. Mikor gyermekeimmel Antiumból a naplementét néztem, ki gondolta volna, hogy ez az utolsó ilyen látvány, mely szemeim elé tárul!

Nagy keserűséget okozott neki az a tapasztalás is, hogy összes kérői

gány filozófusok könyveiben találhatók. Mennyire megragadta őt az a gondolat, hogy a jó, gondos gyermeknevelés a szülők kötelessége nem csupán a családdal, az állammal és az emberi társadalommal szemben, hanem a szülők mindenképp előtt egy magasabb lénynek felelősek, ki nekik e lelkeket gondozásba adta.

Bánatában a szerencsétlen nő hü támaszt, ápolót és vigasztalót nyert Rebekka személyében. A részvétel teli jószívű rabszolganő mondhatat-

jében minden vallási dolgokra vonatkozó beszélgetést gunyos megjegyzésekkel kísért, eleinte kelleltlenül, de később már napról-napra szivesebben hallgatott Rebekka szavaira. Plantilla a kopasz, szakállas emberkét sem felejtette el, ki parancsoló hatalommal mondotta neki akkoriban: „Távozz!” Rebekkától megtudta, hogy ő az új hit tanítója, apostola. A rabszolganő sokat mesélt felőle, főképp pedig damaskusi útján történt megtérését beszélte el, mikor ő maga is megvakult három

napra. Végül még apostoli munkálkodását vázolta részletesen. Ezek után nem-e vágyódott Plantilla e sajátos és ritkaságos aggastyán közelebbi megismerésére?

Mikor Rebekka parancsot kapott, hogy Pált fölkeresse és urnőjéhez vezesse, ezt mennyei hirádsnak tekintte. Oh bizonyára jobb hatása lesz Pál egyetlen szavának, mintha ő száz szót ejtene a végből, hogy a vak nő fájdalmát és bánatát eloszlassa, az evangélium világosságából üdvöt és megnyugvást merítve.

Aznap, mikor a zsidó katakombákban a jelzett gyűlés lefolyt és Pálra halálos ítélet mondatott ki, az apostol első ízben merült mélyebb beszélgetésbe Plantillával. Szavai nagy hatást keltettek: új világ tárult föl a hölgy lelki szemei előtt, új ösvény nyílt meg előtte, a melyre kezdetben habozva tért rá ugyan, de a melyen lépésről-lépésre biztosabban talajt érzett lábai alatt.

Plantilla értesülvén róla, hogy Pál is, mint sok más ezer ember hajléktalanul maradt, addig nem nyugodott, míg villájában lakást nem adhatott neki.

Pál másnap odaköltözött; a ház urnőjénél, a gyermekeknél és a családtagoknál bő tere nyílt az apostoli tevékenységére.

V.

Sándor, a kovács, elérte célját. Önként jelentkezett a bíróságnál és ott oly tudósítással szolgált a keresztények felől, hogy a bírónak nem volt sürgősebb tennivalója, mint a császárnak a hallottak felől beszámolni. A legközelebbi kihallgatáson Nero személyesen részt vett. Sándor szentül fogadkozott, hogy a mózesi törvényekhez hiven és szentül ragaszkodó zsidók a gyujtogatás művében ártatlanok, ellenben az államveszélyes keresztények, mint a római nép ellenségei, Róma felgyujtásával bosszút álltak a birodalmon, a miért hitük megalapítóját egy római helytartó keresztre feszítette. A keresztények különben is a fennálló társadalmi rend ellenségei s oly halatlan tanoknak és hitelveknek hódolnak, hogy egy ily gonosz és

hozza még titkos szekta minden gaztetre képesnek mondható. E rajongók odáig jutottak örületes tévelygésükben, hogy haszontalan ámitásnak jelentik ki az egész emberiség összes istenségeit, a kiknek templomai pedig széles e földön mindenütt feltalálhatók, — ellentétben a felfeszítetttel, a kít viszont az egyedül igaz Istennek hirdetnek. Nyilvánvaló tehát, hogy a keresztények az okozói a tűzvésznek, mert ezzel odatörekedtek, hogy egy csapásra megsemmisítsék az egész római államvallás összes szentségeit s a ledől bálványképek helyébe saját Istenüket állítsák fel.

Az első keresztények, a kiket elfogtak, beismerték, hogy a Pontius Pilatus parancsára kivégzett Nazarethi Jézus az Istenök, még pedig az egyedül igaz Isten, a ki dicsőségesen támadt fel a halálból s egykor őket felkelti sírjukból. Ily fanatikus eszméktől elvakított tömeg mindenre kész.

Nero sietett közhírré tételni Sándor nyilatkozatait, valamint a kihallgatott keresztények vallomásait. A halhatatlan istenek, a kik Róma fölött örködték, kicsalták buvóhelyeikről a titkon vétkező ujhítűket és kiszolgáltatták őket a mindent megtorló igazságnak.

(Folytatása következik.)

UJDONSÁGOK.

Magyar és zsidó.

Ha valaki engem
»Magyarnak« nevez,
Szivem büszkeségtől
Dobban és repes.

Dicső ezeréves,
Multra gondolok...
Hej! Magyarnak lenni
Felséges dolog.

De nevezd »Zsidónak«
Szembe a... zsidót.
Dühbe jó, kiáltoz,
S nem mond semmi jót.

Párbaj lesz belőle,
Háborút izen,
Vagy lelő, mint történt
Maros-Hévízen.

Valamikor nem is
Bánták oly nagyon...
»Zsidó« meg a »szomszéd«
Nem lóttek agyon.

Hej rossz lehet most a
Lelkismérete
Hogy sértés már neki
A saját neve!

Gili Balázs.

Eljegyzési hír. Károly Ferencz József királyi herceg, ki a magyar trónnak várományosa (mert hogy Ferencz Ferdinánd gyermekei nem öröklék a trónt, nem lévén anyjuk királyi vérből való), nemsokára jegyet fog váltani Hohenzollerni Augusta Viktória hercegnővel, a katolikus ágból való Hohenzollerni Vilmos hercegnék (a német császár unokaöccsének) leányával. Udvari körök az eljegyzés hírét még nem terjesztik.

Megszűnt a Népszínház. A magyar főváros egyik legkedvesebb színházát bérbe vette az állam és abban fog játszani a Nemzeti Színház társulata mindaddig, míg a régi épület lebontják és helyében az újat felépítik. Ot évre tervezik ezt az építkezési munkát és addig a népszínházát Budapesten szünetelni fog.

A kormányozható léghajó. Zeppelin gróf nem szállhatott fel múlt héten a kormányozható léghajójával, mert egyrészt a rossz idő ellene volt, másrészt gépén a csavarok minduntalan felmondták a szolgálatot. Nemsokára megteszi a tervbe vett próbautat, de a felszállás napját csak kevés beavatott emberével fogja előre közölni.

A postások helyzete. Szalay Péter államtitkár, a magyar királyi posta elnök-igazgatója, nemrég ülte meg hivataloskodásának jubileumát és most nyugalomba készül. Előbb azonban rendezni kívánja a posta és táviró tisztjeinek fizetését úgy, mint a vasutasokét rendezte nemrég az állam. A tervbe vett fizetésjavítás évi öt millió koronával gyarapítaná az összes tisztviselők járulékait, melyről már a jövő év költségvetésében szó is van. Am dacára a fizetésemelésnek továbbra is megkapnák évi jutalékaikat a postások.

Dózsa György szobra. A pünkösdi ünnepek idején Békéscsabán tartott parasztkongresszus befejezése után Dózsa Györgynek, a négyszáz

év elő
nek sz
tévedé
múlt
bajnok
Achim
ellen i
szédét
Az ug
meg é
helyez

A r
eszéki
gyalta
ki egy
ban a
házat
akkor
négy
mond
gy ve
de Sós
nem r
kicsiny
nyitó
bocsáj

Kör
Ervin,
azzal,
tésere,
terjesz
egyik
ház e
ügyész
ellen.
szököt
sem jó
dött m
körözö
és An
hazato

Bru
hogy v
gorom
nak az
egysze
világos
adnak,
a mit
nak is
zanak
alkalon
fellép
nyomo
embert
ilyen
Nagyat

K
ház.)
gitse
kölcs
rült t
pont
kor r
csönö

év előtti parasztfordalom vezérének szobrát leplezték le. Történelmi tévedés az, ha valaki ezt az elvetemült embert mint a közszabadság bajnokát és vértanuját ünnepli. De Achim András még a papok és urak ellen is lázította hallgatóit, míg beszédét mondta el a szobor tövében. Az ügyészség e miatt pörrel támadta meg és izgatás címén vád alá is helyezte.

A négy éves koronatanu. Az eszéki törvényszék két napig tárgyalta Sós Sándor fuvaros bűnügyét, ki egy tizenéves fiút haragjában agyonütött, de még a szülei házát is kifosztotta. Más nem volt akkor otthon, csak a meggyilkoltnak négy éves öcsikéje. Ez szemébe mondta a vádlottnak, hogy így meg úgy végezte el bátyján a gyilkolást, de Sós tagadta a tettet. A bíróság nem merte elfogadni a nagyon is kicsiny koronatanu vallomását bizonyító erejűnek és Sóst szabadon bocsájtotta.

Körözött gróf. Gróf Bathányi Ervin, a ki nevét hirhedtté tette azzal, hogy anarkista elvek hirdetésére, még ujságot is csinált és terjesztett a magyar nép nyakára, egyik lapszámban állam és egyház ellen féktelenül izgatott. Az ügyészség váddal lépett fel a gróf ellen. Bathányi ekkor Angliába szökött ki és a pör tárgyalására sem jött haza, ügyvédet sem küldött maga helyett. A bíróság most köröző levelet bocsátott ki ellene és Angliában a gróf elfogatását, hazatoloncolását kéri.

Brutalitás. Általános a panasz, hogy vasutaink az alkalmazottak gorombán, durván és sértően bántanak az utassal, ha az csak amolyan egyszerű és szegény ember. Felvilágosítást legfőleg foghegyről adnak, és alig van köszönet abban a mit adnak, mert szinte iparkodnak is rá, hogy félreértést okozzanak az elharapott szavakkal. De alkalomadtán pedig tettelesen is fellépnek. Nem tekintik, hogy kész nyomorba dönthetik a védtelen embert a basáskodásukkal. Most is ilyen felháborító hírt kaptunk Nagyatádról. Az ottani állomáson

má mozgásban volt a vonat, mikor még fel akart rá kapaszkodni Horváth Péter, a Budapesten állomásozó negyvenegyedik gyalogezred századobosa, aki aratási szabadságról jött vissza. A kalauz rákiáltott, hogy nem szabad már felszállania, sőt le is lökte a hágcsóról. A szerencsétlen dobos ugy esett a vonat kerekei közé, hogy azok mind a két lábát tőből levágták.

Földomlás. Budán új dohánygyárat építenek a Duna partján. Kedden este az alapozási munka közben egy alamosott földdarab lezuhant és hét munkást maga alá temetett. Finta István rögtön meghalt, a többiek sebet kaptak. A gerendák rosszul voltak alátámasztva a pillérek nem voltak szorosan a földbe verve, ezek okozták a bajt.

Véres pásztoróra. Szatmárról írják: Ugocsán Jánosné negyvenöt éves özvegy asszonyt a fia pásztorórán lepte meg egy fiatal legénygyermekkel. A feldühödött fiu anyja kedvesét a helyszínen agyonszúrta, anyját és pár hetes gyermekét is halálosan megszurkálta, azután a csendőrszobán magát feljelentette.

Rendőrök gyásza. Újabb időben mind sűrűbben fordulnak elő esetek, hogy támadás éri a rendőröket. B. dapesten is, vidéken is a nép gyűlöli a rendőrlégénységet és nem veszi semmibe, hogy ezek a közbiztonság bajnokai, kik életük kockázatásával őrzik meg a polgárság életét és vagyonát. Kolozsvárott néhány duhaj legényekből álló csoport vasárnap meglepett két rendőrt, revolverből rájuk is lőtt, egyiket megölte ott a helyszínen, a másikat holtra találta. A tettesek egyelőre nem voltak ki nyomozhatók. A garázda legények a külvárosban összetartanak és nem vallják ki, hogy kik lőttek. — Hatvanban Majnik József, a város jegyzője, ittas állapotban összeveszett a rendőrrel, ki intette, hogy éjfél után ne daloljon az uton. A jegyző kirántotta forgó pisztolyát és súlyos sebet ejtett a kötelesség emberében. Az ügyészség vizsgálatot indított a garázda jegyző ellen.

Gromon Dezső öngyilkossági kísérlete. E hó 21-én, kedden uedgöbentő öngyilkossági kísérlet híre terjedt el Budapesten. Báró Gromon Dezső, Ő Felsege valódi belső titkos tanácsosa, nyugalmazott honvédelmi államtitkár, az Országos Közmunkatanács alelnöke délelőtt 10 óratáj revolverrel a mellébe lőtt s veszedelmes sebet ejtett magán. A bal mellbe hatolt golyó hátul kijött s a karosszék párnájába furódott. A fényes, vidám életpályát megfutott, most már a hetvenedik év körül levő férfit gyászos elhatározásának oka nem került nyilvánosságra; öt levelet hagyott hátra, azokat azonban — mivel Gromon báró életbenmaradása remélhető — kényes tartalmukra való tekintettel nem hozták nyilvánosságra. A legvalószínűbb föltevés az, hogy immár adósságainak elviselhetetlen terhe miatt öhajtott az élettől megválni. Az utóbbi időkben Gromon ellen hatvanegy biztosítási végrehajtást vezettek, összesen 450.000 összeg erejéig. Ezekben az adósságokban Gromon számos barátja van érdekelve, akik váltókat zsráltak neki. — A nagy beteget a Papnövelde utca 10. száma alatt levő lakásán ápolják. Kedden délben egy nyilatkoztak az orvosok, hogyha állapotát Gromon magas korával járható bajtot (p. o. tüdőgyulladás) nem súlyosbbitják, akkor életéhez még van remény.

Emberirtó felhőszakadás. Az ország végéről, a szegény rutének földjéről rettenetes szerencsétlenség híre érkezett. E hó 17-én ugyanis szörnyű felhőszakadás rombolt a vármegye alsó vereczkei járásában, amely tizenhárom viruló községet pusztított el záporral és jégveréssel. Házak dőltek össze, házi-állatok tüntek el az áradatban s ami koronája a szerencsétlenségnek, tizenegy ember vesztette életét a rémes viharban. Az alsó-vereczkei járást az idén már sok csapás érte; a múlt hóban dió nagyságu jég tette tönkre a vetéseket; a rozst annyira levverte, hogy takarmánynak kellett lekaszálni s tönkrement a kender is. Julius 1-én és 2-án elfagytak a burgonya, bab és a többi vetemények, majd meg olyan mord időjárás következett be

Ki akar kölcsönt? Aki birtokára jelzálogkölcsönt akar fölvenni forduljon a Kisbirtokosok Orsz. Földhitelintézetéhez Budapest V., Géza-utca 2. (saját ház). Az intézet egyaránt ad nagy és kis jelzálogos kölcsönöket, főczélja azonban, hogy a közép és kisbirtokon segítsen. Ezért kölcsönöket már 300 koronától kezdve ad. A ki súlyos kamatot fizet tartozása után, az intézet olcsó kölcsönével segíthet terhén. Az előző hitelezőket az intézet a kölcsönből fizeti ki s mérsékelt díjért minden a kölcsönköri teendőit ellát. Kölcsönöket a földbirtok fele értékeig 20, 30, 40 vagy 50 évi törlesztésre engedélyeztetnek. Ha az adós pontosan fizet, az intézet a kölcsönt föl nem mondhatja, az adós azonban tartozását akár egészben, akár részben, bármikor minden díj nélkül visszafizetheti. Az intézet jelenleg 4%-os és 4¹/₂%-os záloglevél-kölcsönöket ad s a 4¹/₂%-os kölcsönök egyik módzata minden levonás nélkül készpénzben fizetnek ki. Akinek kölcsönre van szüksége, forduljon bizalommal az intézethez, mely egyszerű levélre bárkinek szívesen ad felvilágosítást.

hogyan július 10-én futni kellett. Mindennek tetejébe jött a július 15-iki, d. u. 4 órától esti 8-ig, négy ízben megújuló jégverés, amely aztán végezett a megmaradt természettel és füvel is. A felhőszakadás valószínűsítését követően a földre; iszappal, kövel hordott be mindent, elannyira, hogy hónapok munkája telik abba, hogy a szegény nép udvarát, földcsékjét ismét használhatóvá tegye. — A legnagyobb szerencsétlenség *Rekesz* községben történt. Itt két család lakott egy házat; egy férfi, három asszony, egy felnőtt leány és öt kiskorú gyermek. A ház a hegy tövében állott, felette istálló volt. A hegyről lerohanó patakviz alámosta az istállót, magával ragadta és egyenesen a lakóháznak vitte. *A házat ledönté s a benne levő két emberrel együtt egyenesen a Latorczának vitte.* Ott a faház szerkesztét mállott s a két család mind a tíz tagja a vízbe fullt. *Wetsz* Jakab fuvaros 18 éves, szép lányát fürdőzés közben érte az itéletidő; a megáradt folyóba fulladt. A szerencsétlen ruten nép nyomorát nem lehet leírni.

Lengyelországból, főleg Nyugat-Galicziából is nagy veszedelmek híre érkezik. *Lenca* községben 50 s *Jaszczinában* 16 ház dőlt a vízbe. *Saybus* környékén 22 ember fullt vízbe.

Gyilkosság kocsizás közben. Rémes gyilkosság történt vasárnap délután *Maros-Hévíz* marostordamegyei községben. Két, egymással régóta torzalkodó uri ember véletlen találkozása adott alkalmat a lappangó szenvedély ily végzetes kitörésére. A gyilkos *Pártos* Gyula, zsidó valásu államvasuti mérnök, áldozata *Giacomuzzi* Virgil földbirtokos, tartalékos huszárhadnagy. — Ugy történt a dolog, hogy *Giacomuzziék* vasárnap két fogaton kirándulásra indultak. Az első kocsiiban a földbirtokos és két huga, a másikban édes anyja, *Mihály* nevű öcsöce és a nevelő foglaltak helyet. Szemközt jött — szintén kocsin — *Pártos* Gyula. A két kocsi találkozott, de a haragvó felek egyike sem akart kitérni. A két kocsi szorosan egymás mellé került; *Giacomuzzi* és *Pártos*

egy darabig farkasszemet néztek egymással, míg végre *Giacomuzzi* megvetőleg legyintett a kezével s rászólt *Pártosra*:

— Takarodj az utamból zsidó!

S ugyanekkor ostorral végig vágott *Pártoson*. *Pártos* erre leugrott a kocsiról s e szavakkal rohant ellenfelének:

— Szállj le a nők közül, ha bajod van velem. Most hát leszámolunk!

Giacomuzzi csakugyan leszállt a kocsiról s ebből *dulakodás keletkezett*. *Pártos* revolvert rántott elő s ledurrantotta ellenfelét. *Giacomuzzi* tüdejét járta át a golyó de megsértette a szívburkolatot is; néhány perc múlva meghalt. Anyja és nővérei elájultak a szörnyű jelenet láttára. *Pártos* oly gyors futásnak indult, hogy nem lehetett utóérni. A csendőrök csak másnap reggel találták meg s vitték a marosvásárhelyi kir. ügyészség fogságába. *Pártos* ellen óriási a felháborodás, mert azt hiszik, hogy *előre készült a gyilkosságra s azért került a Giacomuzzi kocsija elé*. Ezért a nép rendkívül felbőszült s mivel antiszemita jellegű zavargásoktól tartanak, a községet csendőrség tartja megszállva. *Giacomuzzi* közkedveltségnek örvendett; 23 éves korában érte el szörnyű végzete.

A zanzibári szultán. Érdekes vendége volt Budapestnek: *Seid Ali Ben Hamud* Zanzibár szultánja, hétfő az este 10 ó. 55 perczkor Konstantinápolyból jövő futárvonattal Budapestre érkezett. Középtermetű, sárgásbarna arcú, dió fekete haja, 25 éves férfi; európai ruhát visel. A valamikor a persa sah által lakott szobákat rendezték be a számára. Áttöltöztet, leveleit átolvaszt, maga is irt két rövidebb levelet s aztán még azon éjjel 1 órakor elutazott Páris felé. Onnan Londonba megy s ott az angol királynak lesz vendége.

113 000 koronás sikkasztás. A *Miskolczi Takarékpénztárnál* nagy sikkasztást fődöztek fel a félelmi mérleg elkészítésekor; kitért ugyan, hogy *133.075 k. 62 f. hiányzik*. A sikkasztást *Farkas* Ákos, volt főkönyvelő követte el, pedig 15 évig

állott a pénztintézet szolgálatában. Mikor már sejtette, hogy bűnét felfedezik, felmondott s azt mondta, hogy Londonban várja valami igen előnyös alkalmazás. A felmondást gyanútlanul elfogadták, ő pedig elutazott s aligha került meg valaha. *Farkas* a pénzt — hír szerint — a börzén vesztette el. A takarékpénztár nem károsodik, mert igazgatósága az elsikkasztott összeget megtérítette.

Örökség Törökországból. Az amerikai százezres és milliós örökségek végül többnyire meséknek bizonyulnak; most törökországi örökség hírére vesszük; kívánjuk a szerencsés örökösnek, hogy csakugyan birtokába vehesse a török piaszttereket! *Szatmár* városához ugyanis leiratot intézett a belügyminiszter, a mely szerint a török szultán *Nagy Sándor* nevű nyugalmazott főszijgyártója meghalt s *100.000 aranya maradt a konstantinápolyi bankban*. *Nagy Sándor* 1823-ban született *Szatmár* városában s altiszti rangban küzdötte végig 1848-at és 1849-et. A világosi fegyverletétel után ő is török földre menekült s Konstantinápolyba kerülve, a szultán udvarához jutott. A magas kort ért öreg ur — úgy látszik — elvesztette minden, a hazával való összeköttetést s azért kell most keresve keresni örökösét a szép örökséghez.

Hazatérők. Lassan, lassan hazaszivárognak Amerikából a kivándorolt magyarok. *Newyorkból* jelentik, hogy a *Cunard*-társaság magyar-amerikai vonalának „*Kárpátia*” nevű gőzöse 260 visszavándorlóval elindult Fiuméba. — A „*Pannónia*” nevű gőzös 180 visszavándorlóval kedden este *Triesztbe* s másnap *Fiuméba* érkezett. A kivándorlók még azon este elindultak hazafelé.

A kötél-táncos vége. Hires kötél-táncos s emellett ritka szép ember volt Párisban *Pascal* Teofil. Kivénült, a dicsőség hűtlenné vált hozz s végezetül már abból élt, hogy zsákszámba gyűjtögette a szivardarabokat és végeket. Ötven éves

Első magyar villamos erőre berendezett hangszergyár

a m. k. honvédség, a közöshadsereg, m. k. zeneakadémia, színházak,

Raktár: II. Lánchíd-u. 4. BUDAPEST Gyár: II. Öntőház-u. 2.

LEGNAGYOBB GYÁR ES RAKTÁR.

elismer legkiválóbb minőségű vonós-, fuvó- és ütőhangszereit. Teljes zenekarok felszerelése előnyös feltételek mellett, a legjutányosabb árban szállítatik. — HARMONIKÁK legjobb erős, elpusztíthatatlan és különleges acélhangokkal — TÁROGATO

saját találmány, iskolával 35 firtól feljebb.

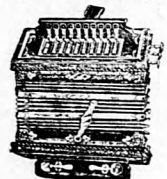
Képes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

STOWASSER J.

császári és királyi udvari HANGSZERGYÁROS

művészek stb. szállítója

Kivitel nagyban és kicsinyben

korában módot é életének emleges a lapok teljesség ott pomp ködtette oly rég zottak, kót csap beugrot nem a vedett. F pénzt g késtek temetést kötéltán lála utá jenek é

jelentik, banya-te vettek e ellen. sára; di volt be felrobba ték, zuz sét. Kra lyosan elbocsát sit a me

lála. E január zött elt rémes r tént ug ván, so ember, megtám kocsit, kocsist postako évvel e kács, sz ki beva gyilkoss ban s rablógy kostarsa még p tőzkoda hagyta

mégis GRA

latában.
nét fel-
mondta,
ni igen
mondást
eddig el-
valaha.
nt — a
ékpénz-
gazgató-
t meg-

óól. Az
s örök-
nek bi-
i örök-
a sze-
kugyan
asztere-
anis le-
zter, a
Nagy
főszij-
aranya
nkban.
zületett
rang-
at és
rlétel
kült s
a szul-
s kort
— el-
való
ost ke-
örök-

n haza-
vándo-
lentik,
agyar-
"nevü
l elin-
ónia"
orlóval
másnap
k még

Hires
szép
Teofil.
é vált
ól élt,
a szí-
n éves

lvári
OS
tőja

korában megunta ezt a terhes élet-
módot és elhatározta, hogy véget vet
életének, de oly módon, hogy amiatt
emlegessék az emberek, irjanak róla
a lapok, mint valamikor, hírnévének
teljességébe. Kiment egy hid elé s
ott pompás mutatványokkal gyönyör-
ködtette az utca népét. Mikor az
oly rég nem hallott tapsok elhang-
zottak, felugrott a hid karfájára, bő-
kot csapott a közönség felé, aztán
beugrott a Szajnába. Kihúzták, ha-
nem a kórházban csukhamar kiszen-
vedett. Régi ismerősei nagyobb összeg
pénzt gyűjtöttek számára, de már el-
késtek vele; a pénzen aztán szép
temetést rendeztek a szerencsétlen
kötéláncosnak, aki elérte, hogy ha-
lála után, sőt még életében beszél-
jenek és irjanak róla.

Merénylet bombával. Deváról
jelentik, hogy Bojca egyik arany-
bánya-telepén rémes merényletet kö-
vettek el Krausz Mihály bányaőr
ellen. Két bombát dobta a laká-
sára; dinamit, puskapor és kavics
volt benne. A szörnyű dördüléssel
felrobbant bombák össze-vissza tör-
tek, zúzták a ház egész berendezé-
sét. Krausz a feleségével együtt su-
lyosan megsebesült. A csendőrség
elbocsátott bányamunkásokat gyanu-
sít a merénylet elkövetésével.

**A rétsági rablógyilkos ha-
lála.** Emlékszünk még az 1904. évi
január 5-én, a Rétság és Vác kö-
zött elterülő országuton elkövetett
rémes rablógyilkosságra. Ekkor tör-
tént ugyanis, hogy Oláh-Simkó Ist-
ván, sokszor büntetett, fegyházviselt
ember, társával, Boné Ferenczcel,
megtámadták a Vác felé tartó posta-
kocsit, a rajta ülő Czillik József
kocsist és Sánta Jánost megölték, a
postakocsit pedig kirabolták. Másfél
évvel ezelőtt kézrekerült Barna Lu-
kács, szabadkai kovácsmester is, a
ki bevallotta, hogy számos rabló-
gyilkosságot követett el a Bácská-
ban s hogy része volt a rétsági
rablógyilkosságban is. Ekkor czin-
kostársai mellé, a fegyházba került
még pedig életfogytiglan való tar-
tókodásra. Miután az ítéletet jóvá-
hagyta a kuria is, Barnát ez évi

május 26-án átszállították az illavai
fegyházba. Barna Lukács felett azon-
ban Isten ítélkezett, mert a gonosz-
tevő a napokban meghalt a bőr-
tőnben.

A rózsahegyi medve. Nagy
hühöt csaptak a lapok a napokban
azzal a hírrel, hogy Rózsahegy mel-
lett, a patakban egy nyuzott medve
hullájára bukkantak; azt az orvosok
felboncolták, embernek találták, a
hatóság pedig eltemette a közte-
metőben. A medvét most már ki kell
ásatni, a temetőt újra beszentelni.
— Ma már bizonyos, hogy a hirt
valami zsidó-gyerek írta meg a la-
poknak, hogy a keresztény vallási
szertartásokat gunyolhassa. Kisült
ugyanis, hogy ugyanazon tájon a
renádörök ruhafoszlanókat és vértó-
csát találtak, s azért gondolták, hogy
a két eset közt összefüggés van. A
mint az orvosok a lenyuzott medve,
lábnélkül való törzsét meglátták, azt
tüstént állati hullának nyilvánították
s így szó sem lehet annak eltemeté-
séről és egyéb komédiákról.

Lourdes csodatétele. Párisban a
napokban Amette érsek pástorlevelet bo-
csájított ki, amelyben a hitetlenekkel szem-
ben tényekkel óhajtja bebizonyítani azt,
hogy hány beteg nyert testi gyógyulást a
lourdesi Szűz Mária közbenjárása foly-
tán. Ezen esetek megvizsgálására kánoni
bizottságot küldöttek ki, amely megállá-
pította, miszerint Trouvé Klementin,
Authierné, Wuplierné, Brachmann
Eszter és Franquigné asszony súlyos
szervi betegségekből (többnyire elfajult
tuberkulózis) Isten akaratából, a Szent
Szűz közbenjárására gyógyultak ki, tehát
meggyógyulásaik csodatételnek tekint-
hető.

Ezen csodatévő helyre, ahol ezelőtt 50
évvel a boldogságos Szűz Mária meg-
jelent, Hock János országgyűlési ké-
pviselő, kőbányai plébános lelkivezetése
mellett zarándoklat rendeztetik folyó év
szeptember hó 4-ére a boldogságos
Szűz születése napjára. A zarándoklat
íránt, amelynek — rendező bizottsága alig
pár hete megalakult, oly nagy az érdeklő-
dés, hogy a rendező bizottság már most
lefoglalhatta az egész utvonatra a külön-
vonatokat.

Jelentkezéseket elfogad és részletes felvi-
lágosítással szívesen szolgál a »Szeptem-
beri Lourdesi Zarándoklat Ren-
dező Bizottsága« (Budapest, IV., Ga-
lamb-utca 4. I. em.).

A korcsmák bezárása.

A kolozsmezei moci járás az iszákos-
ság ellen.

Régi tapasztalat, hogy épen a leg-
szegényebb néposztály hódol leg-
nagyobb fokban az iszákosság szen-
vedélyének. Az is szinigazság, hogy
az alkoholizmus karjai közé temet-
kezett népet onnan a szép szó ki
nem tépi. Egyedül az erélyes intéz-
kedés biztat eredménnyel. Örömmel
látjuk, hogy az ország több helyén
e tárgyban öntudatos munka folyik.
A kolozsmezei moci járásból vesz-
szük az értesítést, hogy a járási fő-
szolgabírónak oly tartalmu rendelete,
mely a korcsmáknak szombat esti 6
órától hétfő reggeli 6 óráig való
zárvaratását s a sátoros ünnepek
alatt a korcsmák bezárását írja elő,
1907. év október 1-től kezdődőleg,
tehát 10 hónapon át nemcsak tűr-
hető, hanem igazán megnyugtató álla-
potokat teremtett.

Természetes dolog, hogy ebben
sérelnet látnak azok, kik a korcs-
mákat kezeik között tartják s az
államkincstár kára miatt jajgatnak,
hogy visszasírják a korlátlan korcs-
mázás pálinkagőzös napjait. Említett
főszolgabírói rendeletnek is akadtak
renitensei. Tizenhat korcsmáros for-
dult panaszával a pénzügyminisz-
terhez, honnan az ügy a belügymi-
niszterhez került. Nehogy azonban
a nép anyagi és erkölcsi javát oly
mélyen érintő rendelet visszavonas-
sék, a járás értelmisége terjedelmes
memorandumban fordult a belügy-
miniszterhez. Tüzetesen felfeji a me-
morandum, hogy a hivatkozott ren-
delet kibocsájtása után, tehát 10
hónap lefolyása alatt mennyiben ja-
vult a helyzet. Csupán a kihágási
esetek száma ötven százalékkal redu-
kálódott. Lelkészek, felekezeti kü-
lönbség nélkül, tanítói kar, földbir-
tokosság, jegyzők, hivatalnokok irták
alá tömegesen a memorandumot,
mely tüzetesen feji ki, hogy a járás
népét, annak anyagi romlását, erkölcsi
züllését mennyire megakadályozza az
erélyes hatósági intézkedés. Kérve
kérik a belügyminisztert, hogy a
helyi viszonyoknak a népeletnek fel-

A világ legjobb és legerősebb kaszája
mégis csak a világhírű

TRANSWALI KASZA

és csak az a valódi, a melyen a
3 burvezér védjegy van.

Ne mulassza el hát senki sem már most megrendelni ezen világhírű kaszát az egyedüli árusítójánál

GRAUER MIHÁLY, MERKUR KIVITELI ÁRUHÁZANÁL, KŐBÁNYÁN, Ó-HEGY-UTCZA 8.

Minden 10 darab után 1 darab
ráadás kaszát adok.

Árai ezen világhírű kaszáknak ezek: 8 markos 1 forint
15 kr. 8 és 1/2 markos 1 forint 20 kr. 9-es 1 forint
30 kr. 9 1/2-es 1 forint 35 kr. 10-es 1 forint 40 kr.
11-es 1 forint 60 kr. és 12-es 1 forint 80 kr. A postai
díjat én fizetem és 20 darabnál két gyönyörű
csataképet is kap minden megrendelő.

fejtett állapota után mellőzve a tizenhat korcsmáros felfolyamodását s hagyja érvénybe továbbra is a járási főszolgabíró üdvös rendeletét. Ezt annyival is inkább várják, mert a felfolyamodók anyagi csődjéről szó sem lehet.

NÉPEK, NEMZETEK.

Gyilkos vőlegény. *Newyorkból* titokteljes gyilkosság híre érkezik. *Newyork* közelében a *Hudson* öböl balpartján ugyanis meggyilkolva találták *Eberhardné*, bécsi lakósné. *Eberhardné* leánya *Ottília* ugyanis jegyben járt anyja unokaöcsével, *Eberhard* Ágostonnal. A fiatal *Eberhard* bírta őket az *Amerikába* való kivándorlásra, a hol már e napokban meg kellett volna lennie az esküvőnek. *Eberhardné* kivándorlása előtt eladta bécsi üzletét s a tizezer korona vételárát magával vitte *Amerikába*. A pénzt selyem erszényben hordozta a nyakán. *Eberhard* igen szívesen fogadta rokonait, csak egy tünt fel nekik, hogy most már szót sem említ az esküvőről, holott azelőtt mindig ezt emlegette. Szombaton kísérték a *Hudson* partjára. Hirtelen nagy zivatar támadt s a mint sietve néztek valami hajlék után, *Eberhardné* egyszerre elesett. Ágost azt mondta *Ottíliának*, hogy siessen mert rablók támadták meg. *Ottília* elrohant, de hallotta még, hogy sívít el a füle mellett néhány golyó. Nem érte egy sem, sikerült egy közeli kunyhóba menekülnie. Másnap reggel megtalálták *Eberhardné* holttestét; a vasuti töltésén feküdt. Keresztül ment rajta a vonat. Pénzt nem találtak nála. Eltűnt *Eberhard* Ágoston is, a rendőrség letartóztató parancsot adott ki ellene.

Dróttalan táviró. A francia hadügyi minisztérium már kétfelé tart berendezve drót nélküli távirót és mind a kettő kitűnően bevált. Az egyik Marokkóból hozza naponta pontosan a híreket, a másik a Balti-tenger felől. A siker felbátorítja a hadügyi kormányt és most Páris-Newyork között rendez be ilyen összeköttetést. A párisi felvevő állomás az Eifel-tornyon van.

A szultán és a hármasszövetség. A német kormány minden

áron arra akarja bírni a török szultánt, hogy a mi hármasszövetségünkhöz védelemre és dacra csatlakozzék. A berlini diplomáciát erősen támogatja az osztrák, míg ellenben az orosz mindent elkövet, hogy ellensúlyozza.

A szerb király ellen. Négy hét óta egyre jobban elmérgesedik a szerb kormányválság. Már öt államférfiu vallott eddig kudarcot, nem kap embert a miniszteriumba és nem kap pártot, mely kormányát támogatná. Mikor Péter király legutóbb *Milánovics* visszalépését is tudomásul vette, a konakba hívatta a skupesina 15 legtekintélyesebb tagját és szemrehányást tett nekik a politikai pártok országrontó széthuzása miatt. Urtésükre adta azt is, hogy ha parlamentáris uton nem bocsátják megoldásra a kibontakozást, akkor fel fogja oszlatni a skupesinát és más rendszabályozó lépéseket is megtesz. A lakosságot nagyon kellemesen érinti a király erős akarata, annál kinosabb volt hétfőn a hír *Belgrádban*, hogy mikor esti sétára kocsizott a király, a városon kívüli őrség katonái közt álldógált három kormos arcú alak és ezek sűrű egymásutánban rásütötték pisztolyaikat a királyi fogatra. Kárt nem tettek a golyók, de izgalomba sodorták a várost. Péter király egyelőre nem hirdette ki az ostromállapotot, miként udvara neki tanácsolta, de táviratot menesztett az ország belsejébe, mely a helyőrségek ezredcseit és tüzéreit a fővárosba hívja.

Macedónia. *Macedóniában* a lázadó uj-törökök bizottsága kerítette kezébe a kormányhatalmat. A tisztek és csapatok egyetértően lépnek föl a régi rend ellen. A tisztek egy küldöttsége proklamációt adott át az idegen államok konzulátusainak, a melyben támogatásukat kérik. Arról biztosítják a hatalmakat, hogy ők nem törnek a szultán ellen, csupán az alkotmányos formát akarják *Törökország* számára kiküzdeni. A konzulátusokat és népet arról biztosítják, hogy a rabló és gyújtogató bandákat meg fogják fékezni. *Manaszír* mindenütt nyugodt s a lakosság nyugodtan végezi a dolgát.

A persiai forrongás. *Persia*ban változó szerencsével küzdenek egymással a sah és a forradalmárok. E perczben, úgy látszik, a hatalom ismét a forradalmárok kezébe jutott. *Teheránból*, *Persia* fővárosából jelentik, hogy a tömeg fegyveres kézzel támadta meg a sahnak *Rezin* kán által vezetett seregeit, azok nagy részét lemészárolta.

A sah csapatainak nagyobb része a felkelőkhöz pártolt át. — *Rezin* kán ezután a fölkelők kezében levő *Telbisz* megostromlására indult.

Tömeges mérgezések a francia hadseregénél. A Párisban állomásozó 15. gyalogzászlóalj legénysége közt a napokban tömeges mérgezések történtek. Összesen 43 katonát kellett a legénységi kórházba szállítani. Egy katonát meghalt. A dolog miatt nagy vizsgálatot indítottak s töméntelen mennyiségű romlott halat és romlott húst foglaltak le. A beteg katonák állapota napról-napra rosszabbodik a mérgezés miatt. — A *Cecile* nevű postahajón is 50 ember betegedett meg a romlott hústól. Mindez a francia hadseregben uralkodó szörnyű korrupciónak tanuskodik.

KEDVDERITŐ.

Szelid czélzás. *Kormos*: „Ah, nagyságos asszonyom, de bájos egy teremtés a leánya! Ha husz évvel fiatalabb volnék, menten a kezére pályáznék.” — *Özv. Lugosiné*: „Husz évvel ennek előtte én voltam éppen olyan, mint ma a lányom!”

Egyszerűen. *Bigané* utána szól a lányának, aki mű vaját visz a városi piacra: „Eridj *Nánikám*, tégy a vajba 3-4 legyet, hadd lássák, hogy faluról való!”

A jó lélek. *Andorkóné*: „Nagy nap van ma, tudod-e? Ma 25 éve, hogy igent mondtam neked. Vagy tán már el is felejtetted?” — *Andorkó*: „Azt nem, hanem megbocsájtottam!”

Még rosszabb. *Áné*: „Miért mond föl a szobalányának? Talán pleykált?” — *Bné*: „Azt el tudnám szívelni, de ő mlndig csak azt kiáltja: Ha én szólni akarnék!”

Alaprakás. *Károly*: „Szidott anyád a tépett nadrágért?” — *Feri*: „Akart, de mikor meglátta a rongyos kabátomat is, hát elakadt a szava!”

KÖNYVESPOLCZ.

Körutazás Amerikában. *Vértesi* *Károly*, a legkitűnőbb magyar utirajzíró, kit olvasóink is jól ismernek, egy újabb kötettel gyarapította irói érdemeit. »Körutazás

Amerikai könyvet manapság hazájának előtt két úgylakat emleltében voltában Művészi képesség gazdag keze, o nekifőlött nyujt, ho többet tu ott járt. kitűnő il és teszük módjában gának V 826 oldal nagy körona és szerzőnéjuk *Vértesi* kath. ölv mert ő, mány-Eg tagja, jel a katóli

KÖ

Baron
A Barom süllete le tanfolyan az egyes tenyésztő tekesítés

Esöz
mos hel gyobb e zivatar s áztatták A börz esőzés A alig vált

Elvi
miniszter ben (pa) dotta, h vényczik alapján sitásra gáltatja dig az, lomba h

A kis házak.
iparosai gók, asz sok, szer ülést tar hogy b állam ál kásházal

Amerikában» czimmel, hatalmas könyvet irt az Ujvilágról, a mely manapság a boldogság egyedüli hazájának látszik a szegény emberek előtt, és leírja benne Amerikát úgy, hogy könyvében ez a sokat emlegetett földrészt teljes mivoltában bontakozik ki előttünk. Művészi tollal, éles megfigyelő képességgel, a világlátott ember gazdag tapasztalatával felfegyverkezve, oly szórakoztató és mindenkielőtt tanulságos olvasmányt nyújt, hogy a ki könyvét elolvassa többet tud Amerikáról, mint a ki ott járt. A nagy értékű szöveget kitűnő illusztrációk, képek kísérik és teszik élvezetesebbé. A kinek módjában áll, szerezze meg magának Vértesi legújabb művét, a 826 oldalas és 191 képpel díszített nagy könyvet, melynek ára 12 korona és Zomborban kapható a szerzőnél. Annál is inkább ajánljuk Vértesi Károly jeles írókat a kath. olvasóközönség figyelmébe, mert ő, mint a kath. írók »Pázmány-Egyesületének« választmányi tagja, jelentékeny szerepet tölt be a katolikus irodalom terén.

KÖZGAZDASÁG.

Baromfi-hizlaló tanfolyam.

A Baromfitenyésztők Országos Egyesülete legközelebb *baromfi-hizlaló-tanfolyamot* rendez *Gödöllőn*. Célja az egyesületnek az, hogy a baromfitenyésztőkkel megismertesse az értékesítés legcélszerűbb módjait.

Esőzések. E héten a vidék számos helyén, városaiban voltak nagyobb esőzések. Kár hogy inkább zivatar szerűek voltak, s így nem áztatták meg a földet kellőképen. A börzén is úgy találták, hogy az esőzés kevés. S így az áraikon is alig változtatott valamit.

Elvi határozat. A földművelési miniszter egy terményhamisítási ügyben (*paprikát* hamisítottak) kimondta, hogy az 1895. évi XLVI. törvényzcikk 3. szakaszának b) pontja alapján az büntetendő, *ki a hamisításra felhasznált anyagot szolgáltatja, a c) pont értelmében pedig az, a ki hamisított árut forgalomba hozza.*

A kisiparosok és a munkás-házak. A székesfőváros építő kisiparosai (kőművesek, ácsok, kőfaragók, asztalosok, lakatosok, bádógosok, szerelők, mázolóok és cserépfedők) ülést tartottak annak megvitására, hogy biztosíthatnák maguknak az állam által az ősszel építendő munkásházak összes munkáit. Kimondták

az építő kisiparosok egyesületének alakítását, a csoport alakítására állandó bizottságot küldtek. *Wekerle* miniszterelnökhöz és *Kossuth* Ferencz keresk. miniszterhez pedig 500 tagu bizottságot küldenek ki kérésök előadása végett. A bizottság vezetésére gróf *Batthyány* Tivadar orsz. gy. képviselőt kéri meg.

Tanítónők szociális tanfolyama. A budai tanítóképző intézet növendékei igen tanulságos kirándulást tettek. *Geöcze Sarolta* igazgatónő és dr. *Czettler Jenő* min. fogalmazó vezetése mellett. A gödöllői háromfi tenyésztő iskolát tekintették meg; *Kövy József* állattenyésztési felügyelő szolgált magyarázatokkal. Megtekintették a méhészeti gazdaságot, a hol *Kovács Antal* orsz. méhészeti felügyelő és *Kiszely Ede* igazgató tartottak előadást, beavatván vendégeit egyúttal az okoszerű mézkezelésbe is.

Ezen tanfolyamok célja, hogy a tanítónőket bevezesse a kisebb, inkább házas gazdasági ágak ismeretébe, miáltal jövedelmüket fokozni, a népnek pedig jó tanácsokkal szolgálni lesznek képesek.

Budapesti piaczi árak.

Liszt. Nullás 33.60, egyes 33.20, kettes 32.80, hármas 32.20, négyes 31.80, ötös 13.40, hatos 30.60, hetes 29.40, nyolczas —, F. —, G. —.

Buza ára e héten nem változott.
Minőség kilós Ár 100 kgr.

Tiszavidéki	74	23.10	—	23.50
"	75	23.40	—	23.80
"	77	23.65	—	24.15
Pestvidéki	74	22.90	—	23.30
"	75	23.20	—	23.60
"	76	23.40	—	23.80
"	77	23.45	—	23.95
Bánsági	74	23.—	—	23.40
"	75	23.30	—	23.70
"	77	23.55	—	24.05
Bácskai	74	23.20	—	23.60
"	75	23.30	—	23.80
"	77	23.05	—	24.15
Fejérmegyei	76	22.30	—	23.70
"	77	23.35	—	23.85
Róz. I. rendű	19.10	—	—	19.30
" közép. rendű	19.—	—	—	19.20
Arpa takarm. I.	15.—	—	—	15.30
" II.	14.60	—	—	15.—
Köles	11.—	—	—	12.—
Zab I. rendű . .	16.80	—	—	17.—
" II. "	16.20	—	—	16.60
Tengeri (belföldi)	15.40	—	—	15.60

Káposztarepce uj 32.50 korona. Burgonya sárga 4.60—6.— korona, rózsza uj 5 korona száz métermázsánként. Hagyma ötven kilós zsákokban —. Réti széna 6.40—9.20 muhar 8.20—9.80; zsupszalma 6.40—6.60 alom 5.— korona métermázsája.

Disznózsír 100 kg. 1.34 K. szalonna 1.08 és 1.16 korona közt. Háj 1.36—1.40 a kilója; füstölthús 1.40—1.60 korona; hazai sonka 1.80—2.10 korona. Teavaj 2.80—3.10 korona; főzővaj 1.80—2.20 korona. Tehénturó kilója 30—40 fillér. Tojás ládája (1440 darab) 77—78 korona.

IMAKÖNYV

Páduai Szent Antal tiszteletére, mely azonban az összes közös és magán ajtatosságra való imákat és énekeket tartalmazza. 3 szép képpel.

Ma ez a legkedveltebb imakönyv.

Ara: csinos vászonkötésben — — K 1.40

Tartós bőrkötésben tokkal — K 2.40

Párnás bőrdíszkötésben — — K 3.40

Aranydombor kép és felírás!

Kapható a Keddi Lapok szerkesztőségében Budapest, VIII., Köztemető-ut 8

Gyomorerősítő tea

gyomorbajoknál, sárgaság, székrekedésnél különféle a szervezetre ártalmas pirulák helyett használható házi szer.

Egy csomag ára 2 korona.

Vértisztító tea

kövérség és elhízásnál is jó határu a nélkül, hogy a szervezetre káros hatással volna.

Egy csomag ára 3 korona.

Mell tea

köhögés, elnyálkásodás, hurutnál, nehéz légzésnél minden más szert felülmuló ártalmatlan házi szer.

Egy csomag ára 1 korona.

Asthma és vízkór elleni tea

ártalmatlan füvek s gyökerekből összeállított kitűnő vízajtó tea.

Egy csomag ára 4 korona.

Hölgyeknek szépítő szerek.

„Iris“ arszkendes éjjeli használatra 1 kor.

„Iris“ arsz krém nappali használatra 1 kor.

„Iris“ hölgyper 1 szinben 1 kor. 20 fill.

„Iris“ szappan 60 fill.

Mindezen szereket postán szétküldi utánvét mellett

„IRIS“ GYÓGYSZERTÁR

LIPPA. Temesmegeye.

BUZIÁSI PHÖNIX ÁSVÁNYVIZ

vese- és hólyagbajoknál minden vizet felülmul.
Kellemes, kissé savanykás ízű, vasmentes, szénsavdús.
RENDKIVÜL ÜDÍTŐ ASZTALI VIZ.
Orvosilag ajánlva.
Ivó-gyógymódrá használva, vese- és hólyagbajoknál, a vesemedence idült-hurutjainál, húgykő- és fűvészképződésnél, a légutak és a kiválasztószervek hurutos bántalmainál kitűnő hatásúnak bizonyult.

Prospektust kivanatra küld a forráskezelőség:
Muschong buziási gyógyfürdő igazgatósága Buziásfürdőn.
Kapható Budapesten: Édeskuty L., Wahlkampff és Görög ásványviz kereskedőknél és minden fűszer és csemegekereskedésben.

Kettős elektromágneses kereszt gyógyít és felüdit kezesség mellett.
Telefon 45-22.

E készülék gyógyít és segít fej-, túl- és fogfájásnál; a migrén, neuralgia, vértúlulás, sápkör, szédülés, a fülzúgás, nagyothalás, a szívverés, szív- R. B. 86967. sz. beri szervezet meg-görcsök, asztmatikus rohamok, gyomorgörcsök és egyéb gör-csök, az étvágytalanság, a hideg kezek és lábak, a csusz, köszvény, ischia sbajában, in-fluenzában, s a velejárá hat-fájásoknál, különösen ideg-bántalmaknál a velök járó álmatlanság bajaiban; a ren-detlen vérkeringés bajaiban s még sok más oly bajban, a melynek a normális orvosi kezelés szerint villamosáram a gyógyító szere. E készülék-nek tagadhatatlan előnye az, hogy nemcsak időről-időre, de állandóan jótékony villa-mos áramot áradoztat zét a testben s míg egy felől szinte bámulatos sikerrel gyógyít; más-felől a legháladato-sabb ovószert az em-len. Nagy figyelemre méltó az a körülmény, hogy husz-éves betegségeket teljesen meggyógyított. Az iródám-ban levő elismerések és bi-zonyítványok, a melyek a világ minden részéből hálá-san emlékeznek meg talál-mányomról, mindenkor mir-ndeki által megtekinthetők. Akit legkésőbb 45 nap alatt nem gyógyít meg készülé-kem, az visszakapja pénzét. Ahol már minden hasztalan, volt, kérem tessék a készü-lékemet megpróbálni.

Nagy készülék 8 korona. Oly betegségek ellen való, melyek 10 évnél nem hosszabbak.
Kis készülék 6 korona. Csak gyermekeknek s igen érzékeny nőknek való.
Központi eladási és szétküldési hely a bel- és külföld részére
Müller Alhert, Budapest, V/5., Vadász-utca 34. sz.ám.

KRISTÁLY FORRÁS

szénsavval telített ásványvize hasznos ital *étvágy zavarok-nál és emésztési nehézségeknél.* A legtisztább és *leg-egészségesebb* asztali és borviv. — Hathatós *szomjcsil-lapító.* — Ovszer fertőző betegségek ellen. — Orvosi rende-let szerint egy melegített pohárral igyék éhgyomorra. — Ki-vánatra telítésnélküli töltést is szállít a
Szt. Lukács fürdő Kútvállalat Budán.

„Szt.-bukácsfürdő“
gyógyfürdő, Buda.

Téli és nyári gyógyhely
Természetes forró-meleg kénés források, iszapfürdők, iszapborogatások, massage, vizgyógyintézet, gőzfürdők, kő- és kádi-fürdők, gyógyvízszodák. Olcsó és gondos pensio. Csúsz, köszvény, ideg-bőrbajok. Lakás, ellátás felől kimerítő prospektust küld ingyen a Szent-Lukácsfürdő igazgatósága, Buda.

Gazdáknak kiválóan fontos!!

Jövedelmüket a mesterséges **Paromfi-tenyésztés** által tetemesen növelhetik. E célra **legjobb a szab.**
PARTMANN-féle CSIBE KELTŐ és NEVELŐGÉPEK, mert kezelésük egyszerű, hatásuk biztos, olcsók, tartósak.
Arjegyekkel és utasítással készséggel szolgál a feltaláló és készítő:
PARTMANN JÓZSEF BUDAPEST: 192.
V., VÁCI-UT 192.

GŐZCÉPLŐ-KÉSZLETEK.
magánjáró lokomobi-lok, használtak, gyá-rilag javítottan, ked-vező fizetési feltéte-lekre szállít
SEIFRIED HUGÓ, BUDAPEST,
Katona József-utca 7.
Derűs képek.
Irta: **Maróthi János.**

Hirdetéseinket az olvasók szives figyelmébe ajánljuk!
Kapható 1 koronáért a kiadóhi-vatalunkban.

Porszívó készülék eséplőgépre!
A port a gépből kiszívja és 30-40 méterre a levegőbe dobja, úgy, hogy az a cséplőtérrel egészen eltűnik. A munkások por nélkül dolgozhatnak. Portól mentes lesz a szalma és pelyva is, tehát dupla erejű takarmányt ad.
Bővebb leírást ingyen küld
Harfmann Jakob mezőgazdasági gépgyára Uj-Verbászról.

BOHN M. és TÁRSAI
NAGYKIKINDA és ZSOMBOLYA.
Legrégibb, legnagyobb és legjobb telep e szakmában Ausztria-Magyarországon a
BOHN-FÉLE TÉGLAGYÁRAK
NAGYKIKINDÁN és ZSOMBOLYÁN.
Alapított 1864. Legelőkelőbb referenciák.
50 millió évi gyártás a cs. és kir. szab. Bohn-féle biztonsági átfedő-cserepekből, vasoxyd természetes vörös színben vagy kátrányozva.
Nagykikindai gyármány Bohn-féle szab. bizt. átfedő-cserép 272. sz.
Gyármányok: Bohn-féle szab. bizt. átfedő-cserepek. Legelőkelőbb, legszebb tetőzet. Képes árjegyzék és minták ingyen és bérmentve.
Zsombolyai gyármány szab. biztonsági préselt átfedő-cserép 253. szám.

András...
mondja, M...
tói reform...
nem teszi...
zetiségiel...
hassák az...
sok bölcs...
ben az i...
akkor a...
Andrássy...
tos törvé...
megismer...
ményt for...
hallassa.
És ha e...
ügyi korm...
lan zárko...
juk, zokon...
zalmatlan...
maga szá...
Persze,
mit a kor...
tán lehte...
az új vála...
szág vala...
és minde...
emberi b...
vetelmény...
a törvény...
melyet az...
munka ala...
A min...
át elvesze...
férfiak, a...
lovagolna...
tak, hogy...
fog megt...
megnyilat...
vagyis ho...
lesz-e a v...
talán né...